

AGROFERT

MAGAZÍN

NEJEN PRO ZAMĚSTNANCE
KONCERNU AGROFERT
LÉTO 2020

*Petr
Telínek
S koronavirem
jsme se
vyrovnali*

Který bude ten Váš?

Lahodná šlehačka

Vanilkový nebo
čokoládový pudink

Víšníový džem

Malinový džem

Nové spojení lahodné šlehačky,
pudingu a skvělého džemu.

12-14

Petr Jelínek

S koronavirem jsme se vyrovnali

CO SI DO LESA NESEŠ, TO SI I ODNESEŠ

Lesy a příroda se staly zhruba od poloviny března útočištěm většiny z nás. Bylo celkem jedno, jestli bydlíme na vesnici, v malém městě nebo metropoli. Dokonce i lidé, kteří dříve dávali přednost hospodám, kavárnám či obchodním centrům, začali obdivovat krásu lesů. Obdivem k přírodě se nešetřilo v tištěných ani online médiích nebo na sociálních sítích.

Lesy jsme si proto vybrali jako hlavní téma letního Agrofertu magazínu. V rozhovoru s generálním ředitelem Unilesu Petrem Jelínkem se dozvíte, jak na lesní firmu dolehl koronavirus, jak zvládali práci v lesích lidé z automobilek navyklí na pravidelnou pracovní dobu a práci v teple a pod střechou nebo proč cena dřeva spadla o neuvěřitelných 70 %.

O lesích a o tom, jak se v nich a k nim chovat, se v dalším rozhovoru rozprávěl ředitel lesnické divize Unilesu Jan Krebs. Upozorňuje v něm například na to, že motorky a čtyřkolky do lesa vůbec nepatří nebo že není vhodné rušit zvěř v brzkých ranních hodinách, kdy potřebuje mít klid na pastvu. Les má svůj zaběhlý rytmus a nejlépe mu posloužíme, když k němu budeme ohleduplní. Všechny, kteří mají zájem dozvědět se o lesnictví a lesní technice víc, zve 12. září na Lesnický den v Kunraticích u Šluknova.

Ať už bude místem vaší letní dovolené chata, chalupa, penzion nebo hotel poblíž lesa, vzpomeňte si na jeho rčení „Co do lesa neseš, to si i odneseš“.

Za celou redakci vám přeji ničím nerušenou letní relaxaci.

Mirka Žirovnická
šéfredaktorka

18-19

Řepka, žlutá rostlinka, která v Česku vyvolává řadu otázek

23-24

V Agrofertu platí, dobrých skutků není nikdy dost

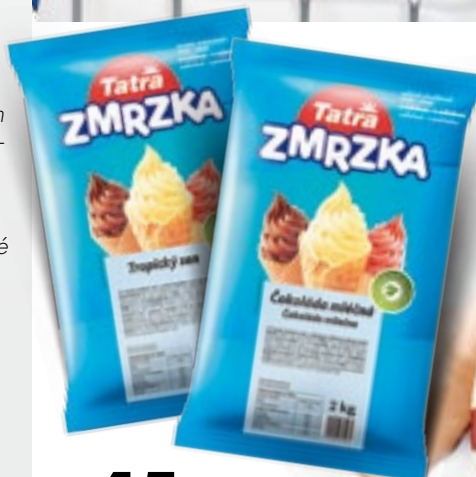
32

Chybí nám lidé, kteří jsou s lesem svázáni

35

Příběh značky Penam

45

Tatra Zmrzka a ledová tříšť
Novinky pro rok 2020

Forbes
Nejvlivnější
ženy 2020

V ANKETĚ NEJVLIVNĚJŠÍ ŽENY ČESKA USPĚLY OBĚ ČLENKY PŘEDSTAVENSTVA AGROFERTU

Žebříček nejvlivnějších žen Česka vydává Forbes letos už podeváté. Představil v něm 125 jmen významných Češek z nejrůznějších oblastí, od veřejné sféry a politiky přes byznys až po neziskový sektor. Nejvlivnější ženou Česka je v letošním roce ministryně financí Alena Schillerová, která v čele žebříčku vystřídala loňskou vítězku eurokomisařku Věru Jourovou.

Členka představenstva
Simona Sokolová

Finanční ředitelka
a členka představenstva
Petra Procházková

Na třetí pozici se z loňského druhého místa přesunula pražská vrchní státní zástupkyně Lenka Bradáčová. V první desítce tohoto prestižního žebříčku obsadila 5. místo finanční ředitelka a členka představenstva Agrofertu Petra Procházková a 9. místo patří člence představenstva Agrofertu Simoně Sokolové. Oběma dámám k jejich letošnímu úspěchu gratulujeme. ■

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

vítám vás nad stránkami letního vydání Agrofert magazínu. Přiznám se, že stejně jako pokaždé i tentokrát z široké nabídky zajímavých témat těžko vybírám, co vyzdvihnout. Tradičně musím nejdříve pogratulovat, a to nejprve dámám. Obě členky našeho představenstva, paní Petra Procházková i paní Simona Sokolová, se umístily v anketě časopisu Forbes „Nejvlivnější ženy Česka“ v první desítce. Upřímně jim za všechny kolegy gratuluji. Nedávno se také v paláci Žofín slavnostně vyhodnocovaly nejvýznamnější firmy v anketě Czech TOP 100. Agrofert je podle výsledků svého hospodaření čtvrtou nejvýznamnější firmou v České republice. Současně podle vyhlásovaatele patří mezi 10 nejobdivovanějších firem v zemi.

Avšak ani nejvýznamnějším firmám v zemi se letos nevyhnula koronavirová krize. Zdá se, že už našťěstí opadává. Přál bych si, aby brzy definitivně odezněla a aby nepřišla žádná druhá vlna, kterou nás někteří epidemiologové straší. Zmapovali jsme, jak se s nástrahami koronaviru popasovali kolegové v některých našich dceřiných společnostech. Mimo jiné o tom mluví v rozhovoru také výkonný ředitel společnosti Uniles, pan Petr Jelínek. Celkově se aktuální vydání Agrofert magazínu poměrně hodně věnuje lesnictví.

Najdete v něm samozřejmě celou řadu dalších témat. Například připomínku stoletého výročí od založení našeho pardubického podniku Synthesia. Nechybí ani přehled aktivit Nadace AGROFERT nebo zajímavé čtení o řepce, i když jak asi správně poznamenáváte, řepka už je několik týdnů po odkvětu. Za pozornost stojí také články o dobrovolnických aktivitách našich kolegů nebo o novince, kterou jsme nazvali Dobrý soused.

Za dvěma jsou letní prázdniny. Letos zřejmě budou v poněkud odlišném stylu, než jsme zvyklí. Ať už je budete trávit na chalupě, v kempu u vody, nebo se přeci jen vypravíte někam k moři, přeji Vám, abyste si náležitě odpočinuli a načerpali síly do dalších dnů. Přeji Vám krásné léto.

**Váš Zbyněk Průša
předseda představenstva**

ÚSPĚŠNÝ ROK 2019 HOSPODÁŘSKÝ VÝSLEDEK KONCERNU VZROSTL NA 4,48 MILIARDY

Koncern Agrofert sestavuje od roku 2018 svoji konsolidovanou účetní závěrku v souladu s Mezinárodními standardy účetního výkaznictví ve znění přijatém Evropskou unií (IFRS) při aplikaci IFRS 1 (První přijetí Mezinárodních standardů účetního výkaznictví) k 1. lednu 2014.

DOBŘE SI VEDL ZEJMÉNA ÚSEK CHEMIE

Konsolidované tržby koncernu Agrofert za prodej zboží, výrobků a služeb byly v roce 2019 vykázané ve výši 162 035 milionů Kč (v roce 2018 činily 157 492 milionů Kč). Nekonsolidované tržby skupiny dosáhly hodnoty 233 174 milionů Kč (v roce 2018 činily 225 070 milionů Kč). V porovnání s předchozím rokem došlo k nárůstu objemu konsolidovaných tržeb o 4 543 milionů Kč. Konsolidovaný výsledek hospodaření koncernu Agrofert dosáhl v roce 2019 po zdanění 4 480 milionů Kč (v roce 2018 to bylo 1 665 milionů Kč) a opět se tak vrátil na úroveň roku 2017, kdy zisk po zdanění činil 4 557 milionů Kč. Hlavním důvodem je zlepšení hospodaření společností v segmentu chemie. Hospodářský výsledek před zdaněním činil 5 939 milionů Kč (v roce 2018 byl 2 461 milionů Kč).

SNÍŽILA SE ZADLUŽENOST KONCERNU U BANK

Hodnota EBITDA dosáhla rekordní úrovně, když se zvýšila z 11 723 milionů Kč v roce 2018 na aktuálních 18 642 milionů Kč. Bilanční suma (netto) vzrostla z původních 155 708 milionů Kč na 159 436 milionů Kč, což představuje nárůst o 2,39 %, který je způsoben zejména netto přírůstkem dlouhodobých aktiv ve výši 4 776 milionů Kč. Současně došlo ke snížení zadluženosti koncernu u bank o 4 144 milionů Kč na aktuální hodnotu úvěrových závazků ve výši 39 717 milionů Kč.

Hospodářské výsledky společností koncernu jako celku tak zaznamenaly oproti předchozímu období nárůst. S ohledem na vykázané výsledky koncernu je možné konstatovat, že společnosti koncernu si i nadále udržují významné postavení v segmentech svého podnikání a jejich podnikatelské aktivity jsou na stabilně dobré úrovni.

DVĚ VÝZNAMNÉ EKOLOGICKÉ INVESTICE

Nejvýznamnějšími investicemi koncernu Agrofert v roce 2019 byly dvě ekologické investice. Ve společnosti Synthesia byla realizována druhá etapa ekologizace energetiky a ve společnosti Deza probíhala rekonstrukce a modernizace biologické čističky odpadních vod. Mezi další významné investice v chemickém segmentu patřilo pokračování výstavby nové válcovny plastů ve společnosti Fatra a dokončení investice do nové výroby hnojiv ve společnosti Lovochemie. Investice do rozvoje výroby čpavku a hnojiv nadále pokračovaly v německé společnosti SKW Piesteritz a ve slovenské společnosti Duslo. Společnost Kostelecké uzeniny pokračovala ve výstavbě nové masné výroby a společnost Vodňanská drůbež zahájila významnou investiční akci, výstavbu nové porcovny ve Vodňanech.

Z pohledu nových akvizic byl rok 2019 spíše klidnější. Nejvýznamnější akvizicí bylo dokončení nákupu pekárenské společnosti United Bakeries po schválení transakce ze strany ÚOHS. Do koncernu se dále začlenila menší zemědělská společnost Apex Agro, která působí na jižní Moravě. Z hlediska rozvoje čekají koncern Agrofert i nadále investice do ekologie, energetiky a do navyšování výrobních kapacit společností.

KONCERN ZAMĚŠTNÁVÁ PŘES 33 TISÍC LIDÍ

Koncern Agrofert sdružuje 199 společností ovládaných, 1 společnost spoluovládanou

a 5 společností pod podstatným vlivem. Společnosti koncernu Agrofert jsou aktivní v oblastech chemie, zemědělství a prvovýroby, potravinářství, lesnictví a dřevařství, v pozemních technologiích a technice, logistice a dopravě, obnovitelných zdrojích a médiích. V jednotlivých odvětvích zaujmají společnosti koncernu Agrofert zásadní postavení a v řadě z nich patří mezi nejvýznamnější. Nově zařazené společnosti se na výsledku hospodaření podílejí pouze nevýznamnou měrou.

Celková výměra obdělávané půdy společnostmi koncernu Agrofert v tuzemsku činila v závěru roku 2019 téměř 115 tisíc hektarů, přičemž většina pozemků je pronajata. Na Slovensku společnosti zemědělské prvovýroby obhospodařovaly přes 20 tisíc hektarů půdy.

Koncern Agrofert v roce 2019 zaměstnával více než 33 tisíc pracovníků, přičemž z toho přes 22 tisíc přímo v České republice.

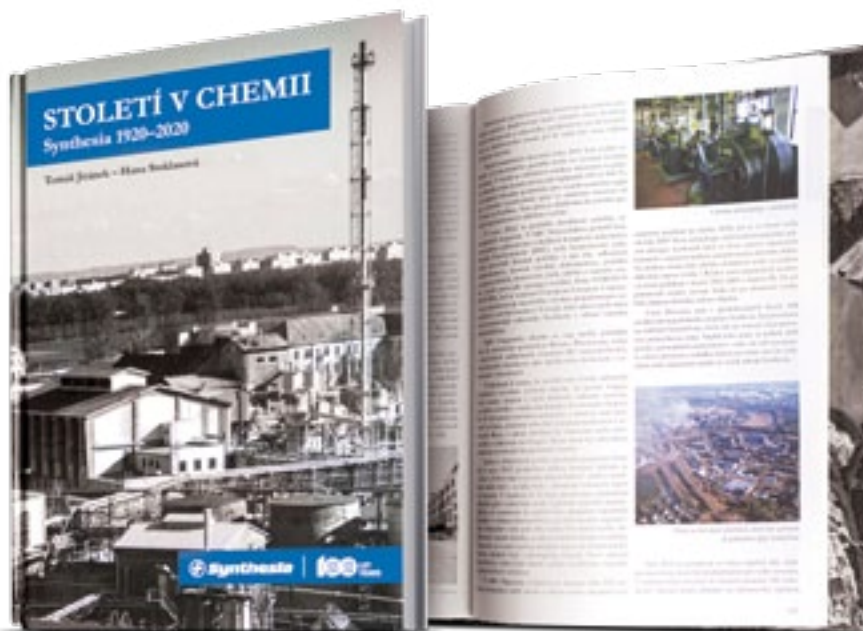
POSILOVÁNÍ KOMUNIKACE NA PRVNÍM MÍSTĚ

Agrofert pravidelně obsazuje přední příčky v různých firemních žebříčcích. V soutěži Czech TOP 100 je v současnosti oceněn jako čtvrtá nejvýznamnější firma v České republice. Tentýž hodnotitel rovněž řadí Agrofert mezi deset nejobdivovanějších firem v zemi. V soutěži Exportér roku Agrofert obsadil třetí místo.

V roce 2019 bylo jedním z hlavních cílů koncernu posilování interní i externí komunikace. Agrofert v druhé polovině roku připravil komunikační kampaň s ústředním sloganem „Ještě, že vás máme“. Cílem bylo poděkování nejen zaměstnancům koncernu, ale i obchodním partnerům a navenek celkové posílení značky. V závěru roku byla vydána tiskovina s názvem Pravda o Agrofertu, jejímž cílem je vyvrátit mediální nepravdy o koncernu Agrofert. V této souvislosti vznikla i specializovaná webová stránka famyfabka.cz. ■

OCHUTNÁVKA ČERSTVÉ KNIHY „STOLETÍ V CHEMII“

Společnost Synthestia na počest svého 100letého výročí právě vydala historickou publikaci „STOLETÍ V CHEMII“ s podtitulem Synthestia 1920-2020.

Kdy jindy vydat knihu popisující celou historii společnosti než právě k jejím stým narozeninám. S úctou k minulým generacím i současným zaměstnancům a jejich práci vydala Synthestia tuto publikaci, která na sto padesáti stranách textu obohaceného dobovými fotografiemi nechává nahlédnout do zajímavé a mnohdy náročné minulosti našeho závodu. A to od samotného založení původní továrny na výrobu výbušnin přes dobu jejího největšího rozkvětu až po současnou tvář firmy.

Vážení čtenáři, přinášíme vám ukázkou, ze které se dozvíte, proč Synthestia sídlí zrovna u Pardubic.

Úvodem je třeba říci, že úvahy se na začátku točily ještě kolem dalších míst. Uvažovalo se o Křivoklátsku, okolí Staré Boleslavi, Kolínsku, okolí Kojic ve středním Polabí či Přerovsku na Moravě.

Proč tedy byly vybrány Pardubice?

Hrálo tu úlohu několik okolností, které bychom mohli rozdělit na objektivní a subjektivní. Na místo, kde měla být vystavěna nová továrna, byly kladeny určité nároky, plynoucí z povahy plánované výroby, ale u všech výše uvedených míst se vyskytl nějaký nedostatek. Nakonec pomohla do jisté míry náhoda, která přišla v květnu 1919 do cesty členům komise hledající vhodnou lokalitu.

Zřejmě lidová slovesnost posunula objev poněkud jinak – mezi staršími zaměstnanci podniku se tradovalo, že jeden z vysokých armádních důstojníků, který působil ve skupině, jež o umístění továrny rozhodovala, přijel navštívit svoji manželku, která pobývala v Lázních Bohdaneč. V Pardubicích vystoupil z vlaku, nasedl do kočáru a vyrazil. Pardubice, tehdy ještě poměrně malé město,

se po první světové válce rozkládaly jen na levém břehu Labe. Kočár tedy překonal most přes řeku, o kus dále železniční trať vedoucí směrem na sever, za níž vedla silnice směřující k Bohdanči dosti rozsáhlými lesy.

A to všechno vyhovovalo. Místo ve vnitrozemí daleko od hranic státu, blízkost železnice, na níž se dala napojit tovární vlečka, blízkost řeky jako zdroje vody, bez něž se továrna nemohla obejít, a dále volný prostor chráněný okolními lesy. K tomu, jak se později ukázalo, přistupovala ta velice příznivá okolnost, že pozemky náležely k poněkud zanedbanému semtínskému velkostatku barona Drasche, jež bylo možno koupit jako celek. Odpadlo tedy složité vyjednávání s více majiteli půdy. Kniha vznikla ve spolupráci s Univerzitou Pardubice, jejími autory jsou historik Tomáš Jiránek a socioložka Hana Stoklasová. ■

SOUTĚŽ O 3 KNIHY „STOLETÍ V CHEMII“

Pokud vás úryvek z knihy zaujal, a rádi byste si ji přečetli celou, zapojte se do naší soutěže.

Kniha může být vaše, pokud nám do konce července zašlete na adresu redakce@agrofert.cz odpověď na soutěžní otázku: „Co vás napadne, když někdo vysloví název města Pardubice?“

AGROFERT V TOP 5 NEJVÝZNAMNĚJŠÍCH ČESKÝCH FIREM

Tradiční soutěž Czech TOP 100 zná své letošní vítěze! V polovině června byly vyhlášeny výsledky dalšího ročníku, a to v hlavní kategorii nejvýznamnější firmy. Agrofert obhájil svoji pozici jedné z předních tuzemských společností a v TOP 5 českých firem mu náleží čtvrté místo.

Žebříček hodnocení Czech TOP 100 je již tradičně sestaven podle tržeb dosažených jednotlivými společnostmi v uplynulém roce. Vyhlášení výsledků se uskutečnilo během slavnostního galavečera na Pražském hradě, kterého se zúčastnil výkonný ředitel společnosti Agrofert Ing. Josef Mráz. „Těší mě, že i v době, která je pro společnost koncernu

Agrofert nelehká a kdy čelí řadě mediálních útoků, si držíme stabilní pozici mezi nejvýznamnějšími tuzemskými firmami. Za to patří díky všem zaměstnancům. Jejich práce si upřímně vážím,“ dodává Josef Mráz.

Sdružení CZECH TOP 100 vyhlásilo výsledky soutěže již po šestadvacáté. V jubilejním ročníku, stejně jako ve všech předchozích ročnících, hodnotilo výši tržeb firem, hospodářský výsledek před zdaněním a počet zaměstnanců. Zvláštní ocenění získaly i další české firmy, úspěšné při zavádění inovací a nových technologií, respektující zásady společenské odpovědnosti a udržitelného rozvoje.

Soutěže projektů se zúčastnilo dvanáct týmů základních škol, které se pokusily napsat zpracovat letošní téma „Chemik na stopě zločinu“. Prvenství vybojovala ZŠ Štefánikova Pardubice s projektem Po stopách královny Kleopatry. Jejich prezentace se vyznačovala zajímavým historickým exkurzem, dobovými kostýmy a zdařilým dramatickým ztvárněním. „Vyšli jsme z Shakespearovy tragédie a zaměřili se na její chemický obsah v podobě jedu, který Kleopatra použila.“

CHEMIE JE U MLADÝCH OBLÍBENÁ

Rostoucí zájem o chemii dokládá už 13. ročník soutěže Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR. Letošní účast byla i přes koronavirovou pandemii rekordní a podařilo se ji dokončit v pěti krajích. V projektové části soutěže zvítězilo téma Po stopách královny Kleopatry. Soutěž pořádá Střední průmyslová škola chemická v Pardubicích a v Agrofertu ji podpořily společnosti Synthesia a Cerea.

„I přesto, že letošní ročník soutěže postihly nečekané komplikace v podobě pandemie koronaviru, podařilo se regionální kolo, kterého je Synthesia generálním partnerem, dokončit. Soutěž opět splnila své poslání

a představila chemii jako obor přitažlivý, který má smysl studovat. Důkazem toho je i rekordní počet přihlášek ke studiu, které obdržela Střední průmyslová škola chemická Pardubice. Ta v září otevře minimálně čtyři třídy maturitního oboru,“ uvedla personální ředitelka Synthesie Olga Marečková.

Letošní ročník potěšil i ředitele Střední průmyslové školy chemické v Pardubicích Jana Ptáčka: „Hledání nejlepšího mladého chemika je stálíci našich podzimů a zim, i letos se vše povedlo, jen jsme slavnostně nevyhlásili vítěze. Mladí chemici se nám tak nepotkali s těmi zkušenějšími a to je jedinou vadou na krásu.“ ■

FÁMY **FAKTA**

NEVĚŘTE FÁMÁM, HLEDEJTE FAKTA

STANOVISKO AGROFERTU K USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

19. června 2020 **KLÍČ ZÁŘAD** **ZAJÍMAVOST**

Jme raději otevřeli případnému jednání s představiteli Evropského parlamentu. Jme připraveni jim vysvětlit, že jejich dosavadní závěry nejsou správné.

HNĚDÁ A BÍLÁ VEJCE POHROMADĚ NEZNAMENAJÍ MÍCHANÍ KLECOVÝCH A PODESTÝLKOVÝCH

19. června 2020 **NEBO BY VÁŠ ZÁJAD** **ZAJÍMAVOST**

Míchaní vejce zákazníkům opravdu nesabzím.

AGROFERT ZASLAL DOPIS PŘEDSEDOVI EVROPSKÉHO PARLAMENTU

16. června 2020 **VÝBĚT ZÁJAD**

V dopise vysvětluje svůj postoj k údajnému střetu zájmů.

„CEREA NA POLI“

Vzhledem k opatřením vydaným v souvislosti s koronavirovou pandemií se letošní výstava Naše pole konala netradičně. V průběhu června se mohly všechny vystavující společnosti postupně prostrádat a zamluvit si jeden termín, ve kterém budou na poli u Nabočan prezentovat svou práci. Společnost Cerea si vybrala termín 15. června. Jelikož bylo v tento den pole po předcházejících deštích velmi podmáčené, rozhodli se organizátoři využít zázemí dceřiné společnosti Oseva Agri Chrudim a akci přesunuli do nedaleké haly.

Pro návštěvníky byl připraven pestrý program a lákavá tombola. Jménem společnosti Cerea přivítal přítomné obchodní ředitel Ing. David Hromek a vedoucí oddělení prodeje osiv Ing. Jaromír Machatý, moderátor akce. Za domácí společnost Oseva Agri Chrudim vystoupil s krátkým uvítáním ředitel společnosti Ing. Jiří Dostál. Za Agrární komoru se slova ujal Ing. Bohumil Belada a společnost Agri CS reprezentoval Ing. Pavel Novák.

Dále k přítomným promluvil Ing. Jindřich Černý z ČZU. K pokusům, které byly natočeny dronem, promluvil Ing. Pavel Amler. Třešničkou na pomyslném dortu přípravného programu byla zejména pro obdivovatele historické techniky předvedena sklízecí mlátička ŽM 330 vyrobená v druhé polovině padesátých let minulého století. Do naší doby se pravděpodobně dochovaly pouze dva kusy. Jeden z nich je v Zemědělském muzeu

v Čáslavi a druhý se v zuboženém stavu ocitl dne 1. 11. 2017 na dvoře Osevy Agri v Kočí, kde se jeho záchrany ujali zaměstnanci Úseku mechanizace. Dílo se podařilo a sklízecí mlátička je nyní plně funkční.

Letošní netradiční polní den nazvaný „Cerea na poli“ se vydařil. Přesto ale doufáme, že příští rok proběhne dvoudenní výstava Naše pole u Nabočan již tak, jak ji známe z let minulých. ■

53 měsíců práce a stálo to za to! Záchrany historické sklízecí mlátičky se ujali zaměstnanci Úseku mechanizace a díky nim je stroj nyní plně funkční.

KOLO PRO ŽIVOT 2020 ODSTARTOVALO

Zábava pro celou rodinu, trasy pro hobíky, ale i pro trénované cyklisty.

Na výběr máte ze soutěžních tras B a C. Pro hobíky a dětské závodníky je připravena trasa D – Family jízda a další dětské trasy. Startovné pro zaměstnance a jejich rodiny zcela ZDARMA. Na jednotlivých zastávkách vás bude čekat zázemí stanu AGROFERT a vynikající jídlo od našeho Imoba cateringu.

Přihlašovat se můžete na následujícím odkazu:

<https://info.agrofert.cz/KoloProZivot>.

NA CO SE MŮŽETE NA ZÁVODECH TĚŠIT?

- Pro letošní ročník Kola pro život jsme připravili SOUTĚŽ TÝMŮ
- Zázemí stanu AGROFERT
- V HOSPODĚ AGROFERT si můžete pochutnat na jídle od Imoba cateringu
- V DEPO Kooperativy najdete úschovnu kol, sprchy s teplou vodou, boxy pro mytí kol, servis
- Samozřejmostí je dětský program (Dětský klub, Škola kola, pumptrack, skákací hrad, hry a soutěže)
- Startovní balíček se vším potřebným
- Půjčovna profí kol
- Bohatě zásobené občerstvovací stanice
- Záchranný systém na trati i v zázemí
- Prací servis Whirlpool
- Výsledkový servis na mobil a do emailu

KDY SE BUDE ZÁVODIT?

- 4. ČERVENCE 2020 BIKERMARATON DRÁSAL
- 18. ČERVENCE 2020 BIKERMARATON BEROUN
- 25. ČERVENCE 2020 TRANS BRDY
- 1. SRPNA 2020 ŠUMAVSKÝ MARATON
- 8. SRPNA 2020 HUSTOPEČE AGROTEC TOUR
- 15. – 16. SRPNA 2020 VYSOČINA ARENA TOUR
- 22. SRPNA 2020 MANITOU ŽELEZNÉ HORY
- 5. ZÁŘÍ 2020 ZNOJMO BURČÁK TOUR
- 12. ZÁŘÍ 2020 MLADÁ BOLESLAV TOUR
- 19. ZÁŘÍ 2020 PLZEŇSKÁ MTB TOUR
- 26. ZÁŘÍ 2020 ODEŘSKÁ MLÝNICE

„JEDNAT PŘÍMO A VŽDY DODRŽET UZAVŘENÉ OBCHODY“

To je hlavní krédo nového předsedy představenstva a generálního ředitele ZZN Polabí **Ing. Václava Cívina**.

ZZN Polabí je subholding se širokým záběrem. Zemědělcům zabezpečuje dodávky osiv, hnojiv a agrochemie. Kromě toho nabízí také prodej, servis a služby zemědělské techniky a poskytuje poradenství. Hlavní sídlo společnosti se nachází v Kolíně, je partnerem pro zemědělce ve Středočeském kraji. Zákazníky má však i v kraji Libereckém a Královéhradeckém. Svých celkem 20 středisek postupně modernizuje a investuje do nových technologií. Jak se podniku letos daří a co kromě koronaviru ohrožuje jeho podnikání?

V ZZN Polabí jste působil od 1. 6. 2017 jako člen představenstva. Co vás přimělo kývnout na nabídku vést celý subholding jako generální ředitel?

Mé rozhodování, zda přijmout post ředitele, nebylo jednoduché. Zvažoval jsem všechna pro a proti. Mé konečné rozhodnutí nakonec ovlivnil kolektiv lidí v ZZN Polabí a příležitost s tímto týmem dále spolupracovat a podnik rozvíjet. Vážím si všech obětavých a spolehlivých zaměstnanců našeho podniku, kteří za všech okolností zajišťují jeho plynulý chod.

Jaké jsou vaše hlavní priority pro letošní rok?

Na prvním místě je navázání a rozvoj spolupráce s obchodními partnery. Od prvního dne na novém postu proto postupně oslovuji naše zákazníky, představuji jim „nového ředitele a jeho team“ a ubezpečuji je, že i nadále

mám zájem pokračovat v započaté práci svého předchůdce Ing. Romana Kubíčka. Mojí hlavní prioritou je, aby měli zemědělci z uzavřeného obchodu dobrý pocit a v příštím roce s námi chtěli opět spolupracovat. Letos budeme stabilizovat divizi rostlinné výroby. Náš podnik bohužel v minulosti přišel o možnost pokračovat ve výrobě krmných směsí a tím jsme odkázáni pouze na obchod. Musíme správně nakoupit a dobře prodat. Jednoduché je to napsat, ale skutečnost je mnohem složitější. Obchod s rostlinnými komoditami je v posledních letech velmi složitý. Již dávno neplatí, že o žních byla stanovena výchozí cena, která postupně stoupala až do května, případně do žní následujícího roku. Také již neplatí, že vývoj ceny byl zásadně ovlivněn celkovou bilancí úrody u nás doma. Dnes je nutné více než kdykoli dříve sledovat vývoj na světových a evropských trzích, snažit se odhadnout budoucí cenový vývoj a našim

partnerům nabídnout v daném čase správnou cenu pro danou komoditu.

Jak se ZZN Polabí daří ekonomicky?

Naše celkové roční tržby činí 5,5 miliardy korun. Rozhodující podíl na těchto tržbách mají divize rostlinné výroby, chemie a hnojiv, které tvoří základní pilíře ekonomiky. Pokud mluvíme o základních pilířích, musím zmínit i naše podniky zemědělské prvovýroby. Ty hospodaří celkem na 23 tisících hektarech zemědělské půdy a výrazným způsobem pomáhají stabilizovat hospodaření našeho podniku.

Důležité je pro vás setkávání se s lidmi a právě to je od zhruba poloviny března velmi obtížné.

Ano. Omezení osobního jednání je pro náš tým jedním z nejvíce negativních dopadů protikoronavirových opatření. Na hodnocení je ale příliš brzy. Věřím, že postupně uvolňo-

Vyrostl na vesnici Polepy v středočeském Polabí. Právě tady se naučil mít rád zemědělství. Je to pro něj obor, který musí být v našem hospodářství prioritou. Podporuje proto všechny programy, které zajišťují potravinovou soběstačnost. Je absolventem Střední zemědělské a technické školy Čáslav a Vysoké školy zemědělské Praha. Po ukončení studia nastoupil do zemědělského podniku na pozici ekonomů. Šlo o dobu porevoluční, restituční, dobu hledání, jak správně vést a rozvíjet zemědělský podnik. I přes složitá období velkých změn a zásadních rozhodnutí pracuje v oboru již 28 let.

vání vládních kroků nám umožní zvýšeným úsilím dohnat ztracený čas. Pro mne je rozhodující, že přijatá opatření v boji s koronavirem jsou účinná a k dnešnímu dni naše firma neneviduje žádný případ potvrzeného nakažení infekcí covid-19 ani u zaměstnanců, ani jejich rodinných příslušníků.

Co kromě koronaviru ohrožuje podnikání ve vašem zemědělském subholdingu?

Především sucho. Dešťové srážky jsou dlouhodobě podprůměrné a v rámci roku nerovnoměrně rozložené. Na tento fakt loni nejvýrazněji reagovala řepka. V průběhu vegetace se vyvíjela dobře. Po 15 dnech extrémně vysokých teplot ovšem došlo ke snížení olejnatosti celé sklizně, což způsobilo velké problémy při konečném zpeněžení. Nebylo vůbec jednoduché vysvětlit zemědělským partnerům, že musíme část cenových srážek promítnout do konečné ceny.

Jak to vypadá se suchem letos?

Nedostatek vodních srážek se i letos v Polabí prohlubuje. Po mírné zimě je situace v některých regionech kritická. Například Městský úřad Kolín vydal již od 15. dubna opatření, v němž omezuje užívání pitné vody z vodovodu pro veřejnou potřebu (pozn. opatření zakazuje například napouštění bazény, plošné zalévání apod.). Toto opatření reaguje na výrazný pokles hladiny i vydatnosti podzemních zdrojů pitné vody. Situaci navíc negativně ovlivňuje zvýšení průměrné teploty v regionu. Zvyšuje se tím výpar vody z krajiny a prohlubuje negativní dopad na rostliny. Důkazem kritického stavu je i to, že na okrajích těchto nejvíce ohrožených ploch usychají porosty borovicových lesů.

Tato situace se sama od sebe nevyřeší a obezřetné hospodaření s půdní vláhrou nestačí...

To máte pravdu. Na dlouhodobě kriticky suchem zasažených plochách je nutné ukončit konvenční intenzivní hospodaření. Na tyto plochy je nutné hledat rostliny, které jsou schopny přežít a vytvořit dostatečnou tržní produkci. Tomu je nutné podřídít ekonomiku pěstování a zachovat náš další důležitý úkol a to je péče o krajinu. ■

Vysněná profese

Mechanizátor v zemědělství. Vyrůstal jsem na vesnici poblíž průmyslového města Kolín. Vnímám jsem kontrast přemyslu a klasického zemědělství a už jako malý kluk jsem přemýšlel o tom, jak lidem ulehčit práci, zvýšit výkon s využitím moderních zemědělských strojů.

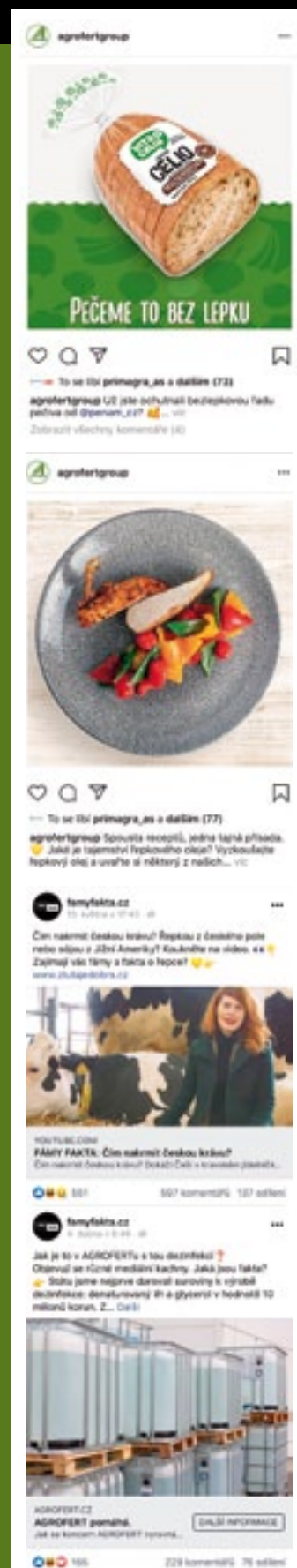
Oblíbená značka auta

Když jsem poprvé ucítil vůni benzínu, hrozně se mi líbila Škoda Felicia (pozn. rok výroby 1961). Otevřený vůz nádherné červené barvy. To bylo moje vysněné auto.

Jak trávím svůj volný čas

Nejvíce s rodinou, především na chalupě v Orlických horách. Pokud potřebuji adrenalin a čas mi dovolí, je to jízda na kole a potápění. Potápěčský kurz jsem absolvoval a licenci získal v Chorvatsku, kde se tomuto koníčku věnuji i dnes. Mou oblíbenou lokalitou je DAHAB – Rudé moře.

NAHLÉDNĚTE DO NAŠICH SÍTÍ

PETR JELÍNEK

S KORONAVIREM JSME SE VYROVNALI

Výkonný ředitel společnosti UNILES Petr Jelínek pracuje v této firmě od jejího založení v roce 1992. Od roku 2017 firmu řídí. V rozhovoru jsme si povídali nejen o kůrovcové kalamitě a s ní související nízké ceně dříví, ale také o nezájmu mladých lidí o práci v lesnictví anebo o rostoucím exportu dříví do Číny. Řeč samozřejmě byla i o vysoce aktuálním tématu, kterým je celosvětová pandemie.

Jak na vás dolehl koronavirus?

Nejprve to byl šok. Největší dopady jsme měli hned na začátku v zastavení nákupu dříví u hlavních odběratelů, kteří nevěděli, co se děje. Všichni větší odběratelé reagovali na fakt, že se omezila výroba. Zastavily nákup velkosklady, odkud se to přelilo na stavební firmy. Asi měsíc byla vlažnější poptávka, kdy jsme evidovali pokles v nákupu, což se nám projevilo ve výši zásob. Taky jsme měli zpoždění v nástupu pracovníků z Ukrajiny, kdy jsme měli na cestě tři autobusy zahraničních zaměstnanců, kteří kvůli zavřeným hranicím museli zůstat doma.

Jak dlouho to trvalo?

Do teď. Problém je, že se nedostali přes slovenskou hranici, která byla zavřená. Bohužel to zrovna přišlo do sezóny zalesňování, ale vzhledem k tomu, že koronavirus zasáhl celý průmysl, především oblast automotive, tak jsme si dokázali poradit tak, že jsme nabrali lidi z automobilek do pěstebních prací.

Zvládali lidé z automobilek práci v lese?

Popravdě moc ne. Fluktuace byla obrovská. V lese nejste v automobilece, je to jiný druh práce. Jste venku, střídá se zima, teplo, déšť. V automobilece jste v teple, pod střechem,

máte pravidelnou pracovní dobu, hodinovou mzdu, a u nás úkolovou. V pěstební činnosti musíte splnit normu, abyste si vydělali na výplatu. Je to o zodpovědnosti každého člověka. Musím našim zaměstnancům poděkovat, protože střídali se jim externí pracovníci a naši zaměstnanci museli i o sobotách a nedělích je neustále zaučovat a kontrolovat kvalitu prací. Stálo nás to velké úsilí, ale nakonec se všechno podařilo splnit. Nemáme žádné propady, vše se splnilo dle plánu, což jsem vůbec nečekal. Byli jsme opatrní, nevozili jsme dělníky v autech, měli jsme roušky a dodržovali jsme odstupy. Nakonec nepřijeli ani Poláci, kteří pracují s harvestory a s traktory. Objemy těžeb jsme proto museli snížit na 80 %.

Když jsme u pracovníků z automobilek, jak je to se zájmem mladých lidí o práci v lesnictví? Daří se vám nalákat studenty a absolventy?

Spolupracujeme se Střední lesnickou školou ve Šluknově. Z maturitních oborů vycházejí absolventi na pozice výrobních mistrů a učni na pozice těžařů a operátorů strojů. Bohužel ale z každé třídy jsou použitelní tak dva nebo tři lidé. Odhaduju, že 80 % absolventů jde mimo obor. Největší fluktuaci máme bohužel právě u nejmladší generace mezi 20 a 25 lety. Mladým chybí pracovní návyky a zodpovědnost.

Lze to chápat jako personální ohrožení pro firmu do budoucna?

Jsem pesimista a nevím, kdo to tady jednou po nás bude dělat. Když vidím naši věkovou strukturu ve firmě, kde dominuje věk 50 až 65 let a kde stále sháníme a nabíráme výrobní mistry a po škole z nich zůstává jen jeden, tak nástupce vidím s velkým otazníkem. Vůbec není vidět zájem o tuhle profesi. Navíc je obrovská poptávka na pracovním trhu. Lesnické profese poptávají Lesy ČR, vlastníci lesů i naše konkurence.

Vraťme se ještě k zizincům.

Jsou pracovníci? Více než Češi?

Ano. Na východní Ukrajině jsou měsíční platy 5000 až 7000 korun. Pracovník z Ukrajiny sem přijede na tři měsíce a chce si vydělat. A ti lidé už v lesnictví dělali. Nebo v hornictví, tedy dělali rukama a k práci vztah mají.

Kolik si vydělají?

Jsou zaměstnanci, kteří si vydělají třeba i 40 tisíc korun měsíčně. Zkousíme v poslední době i ukrajinské pracovníky do stálých pracovních poměrů včetně zajištění ubytování. Chováme se k nim jako k vlastním zaměstnancům. A ti právě kvůli koronaviru nepřijeli.

Kolik celkem zaměstnáváte lidí?

Celoročně zaměstnáváme více než 300 lidí a v sezóně až 1000 lidí, držíme si místo mezi třemi největšími firmami našeho typu v České republice. A k tomu je potřeba dodat, že v loňském roce jsme vytěžili a prodali 1,4 mil. kubiků dřeva, ve výkonech a službách jsme utržili 900 milionů korun, což byl historicky rekordní výsledek.

Mnoho lesů v ČR se v posledních letech potýká s kůrovcem.

Co to znamená pro vaši firmu?

Je potřeba se na věc dívat dvojím pohledem. Z jedné strany je to ohromná podnikatelská příležitost, kdy loni se v České republice vytěžilo 30 milionů kubiků, tedy absolutní rekord. Tedy ohromná poptávka po službách, po pracích.

I když je finální produkt levný?

Těžít dřevo se musí! Z lesního zákona musí vlastník les napadený kůrovcem zpracovat, což se koncem roku odrazilo na zásobách, kdy bylo kolem 5 milionů kubiků neprodaného dříví, což je hodně. Normální rok bez kůrovce se těžilo 18 až 20 milionů kubiků. Vloni 30. Ten přetlak se odrazil v neprodejnosti a zásobách, ale vlastník musí zpracovávat. Má termíny, a pokud nezpracovává, porušuje tím platná nařízení.

A jaký je druhý úhel pohledu?

Právě to, že vlastníkům lesa rostou zásoby. Říkají nám: Rostou mi zásoby, chybí mi finance, dám vám dřeva, kolik chcete, ale musíte si ho pak i prodat a z toho si to financujete. To se samozřejmě netýká zakázek u Lesů ČR, kde jsme jasně limitováni harmonogramy a objemy, které musíme splnit.

Jaká je aktuálně cena dříví na trhu?

Když jsme jeli k vám do Rumburku, viděli jsme cestou reklamu na prodej štípaného listnatého dřeva za 690 Kč za sypaný kubík...

Cena dnes spadla o 70 %. Ani nepamatuju tak nízké ceny. Je to způsobeno ohromným přetlakem nabídky. Vytěžilo se 30 milionů kubiků, ale tuzemský zpracovatelský trh umí

„KŮROVEC JE PRO NÁS PODNIKATELSKÁ PŘÍLEŽITOST A VÝSLEDKY BYLY DÍKY NĚMU V LOŇSKÉM ROCE REKORDNÍ. LETOS VYPADAJÍ VÝSLEDKY I PŘES KORONAVIROVOU PANDEMII DOBŘE.“

zpracovat 11 až 12 milionů kubiků, takže máme převis 18 milionů. Loni se ale udělal rekord ve vývozu, kdy se exportovalo skoro 20 milionů kubiků. Do Rakouska, Německa a Číny. Kdybychom nebyli schopni vyvážet, máme obrovský problém. A pokud se chcete dostat na zahraniční trhy, musíte jít s cenou dolů, abyste je zaujal. Dneska žádná cenová jednání nejsou. Dostanete nabídku a berte, nebo neberte.

V médiích se objevují zprávy, že si lidé mohou vlastními silami pokácet stromy a nařezat dříví na metry. Cena za kubík je v takovém případě asi 30 korun...

To je takzvaná samovýroba u vlastníků lesů, kteří to nabízejí. Třeba KRNAP nabízí cenu deset korun.

Neuvěřitelné. Mají lidé o samovýrobu zájem?

Byl o to velký zájem, ale dnes už je tento zájem naplněn, protože řada lidí přešla na plyn, a ostatní, kteří topí dřevem, jsou předzásobeni na pět let dopředu, protože všichni říkají, že levné dříví jednou skončí a pak bude třikrát dražší. A lidé jsou také pohodlní. Nechtějí jít do lesa s pilou, skácet si to a ještě zajistit odvoz.

Zvedne se skutečně cena dřeva?

Obvykle bývají výkyvy v ceně dřeva do 10 %. Teď při přetlaku spadla cena o 70 %, ale samozřejmě až jednou skončí kůrovcová kalamita, zbavíme se zásob a bude nabídka pod poptávkou, určitě se začne cena zvedat. Až se zpracuje kůrovcová kalamita a nebude kůrovec, budete moct jako vlastník lesa těžít až teprve tehdy, až budete mít na dřevo kupce a dobrou cenu.

Do Unilesu nedávno vstoupil minoritní akcionář, společnost Wood Paper, která je také odběratelem a zpracovatelem vašeho dříví. Jak probíhá spolupráce?

Společnost Wood Paper od nás odebírá zhruba do 30 % dřeva. Máme s ní uzavřenou smlouvu na 4 roky, která nám garantuje odběr dřeva za tržní ceny. Tím chci říct, že firma dodržuje stejnou cenovou politiku i vůči

„MUSÍM NAŠIM ZAMĚSTNANCŮM PODĚKOVAT, MUSELI I O SOBOTÁCH A NEDĚLÍCH NEUSTÁLE KONTROLOVAT KVALITU PRACÍ. STÁLO NÁS TO VELKÉ ÚSILÍ, ALE NAKONEC SE VŠECHNO Podařilo splnit.“

konkurenci. Zároveň jsme se dohodli, že ani na jedné straně nebude žádná dominance v odběru ani v dodávkách, abychom na sobě nebyli vzájemně závislí.

Byl by to pro Uniles problém, kdybyste tento obchod neuzavřeli?

Určitě ano. Pokud bychom tuhle smlouvu neměli, mohlo by dojít až k 30 % snížení objemu našich činností.

Zůstanete na konci roku i přes kůrovcovou kalamitu a přes koronavirus v černých číslech?

Kůrovec je pro nás podnikatelská příležitost a výsledky byly díky němu v loňském roce rekordní. Letos vypadají výsledky i přes koronavirovou pandemii dobře, i když samozřejmě nevíme, jak se bude situace vyvíjet v druhé polovině roku.

Jak se bude podle vás lesnický byznys vyvíjet v následujících letech?

Kde vidíte největší úskalí?

Pro nás jsou aktuálně největší problém klimatické výkyvy. Odborná veřejnost se nedokáže shodnout, jestli jsou jen krátkodobé, nebo se jedná o trvalou změnu klimatu. S tím ovšem souvisí naše rozhodnutí, jaké stromy budeme v dalších letech vysazovat. Náš byznys je závislý na lesnických službách a na prodeji dřeva. Dnes v českých lesích dominuje smrk a veškerý zpracovatelský průmysl je zaměřený na dodávky jehličnanů. Zpracovává se buď smrk, nebo borovice. Stát se ale snaží v poslední době smrkové lesy co nejvíce redukovat. V pěstebních postupech proto převládá vysazování listnatých stromů, což může mít do budoucna velký dopad na zpracovatelský průmysl. Smrkové dřevo nelze jednoduše nahradit. Z buku nebo javoru se

nedají vyrobit například trámy, které se používají ve stavebním průmyslu.

Co by se stalo, kdyby důsledkem kůrovcové kalamity zásoby smrkového dřeva došly?

Může se stát, že hlavní investoři a zpracovatelé dřeva přesunou své výroby na východ nebo sever Evropy a my budeme finální smrkové výrobky dovážet. Stát si dnes musí odpovědět na otázku, zda chce mít hospodářské lesy a udržet řetězec zpracování dřeva pro stavební či papírenský průmysl, nebo chce mít les takzvané blízky přírodě a finální výrobky dovážet z okolních států. Stát by podle mého názoru měl garantovat určitý objem smrkového dřeva pro zpracovatelský průmysl.

Jak funguje vaše spolupráce s lesnickou společností Wotan Forest, která se ve skupině také věnuje lesnickému a dřevařskému byznysu?

Wotan je naším významným obchodním partnerem. Odebírá od nás dřevo a zajišťuje sadební materiál pro naše zakázky a sazenice pro vlastníky lesů, se kterými spolupracujeme. My se věnujeme převážně komplexním lesnickým službám, kde kromě toho spolupracujeme se sesterskou společností Logistic Solutions, která zajišťuje dopravu dřeva pro nás i pro naši sesterskou společnost Wotan.

Když přišla řeč na dopravu dřeva, mluvil jste o tom, že vyvážíte dřevo do Německa, Rakouska a hodně i do Číny. Jak se vám daří v byznysu s touto asijskou zemí?

Hlavním partnerem je pro nás Rakousko, kam vyvážíme kolem 25 - 30 % dřeva, na druhém místě potom Německo a na třetím právě Čína. Spolupráce s Čínou byla na přelomu roku narušená koronavirovou pande-

mií, ale dnes už opět nakládáme každý týden zhruba 100 kontejnerů dřeva.

O Číně se říká, že je velmi složité najít v téhle zemi spolehlivého obchodního partnera, který vás zaplatí. Jaké jsou vaše zkušenosti?

S Čínou jsme nejdříve spolupracovali přes naši sesterskou společnost Wotan Forest, ale jak říkáte, měla s čínskými obchodníky špatné zkušenosti. Aktuálně vyvážíme dřevo přes zprostředkovatelskou firmu, která si sama zajišťuje kompletní transport od obstarání kontejnerů přes jejich nakládku na loď až po převoz dřeva k čínským zpracovatelům.

Vyplatí se Číně nákup dřeva v Evropě?

Čína si v minulosti své dřevo vytěžila. Dnes prosazuje ochranu čínských lesů, v zemi téměř zastavila těžbu dřeva a snaží se vysazovat stromy na veškerých nezastavěných plochách. Díky vysoké tuzemské poptávce aktuálně skupuje největší podíl dřeva na světě. K jejím největším dodavatelům patří Rusko, Nový Zéland a Amerika. V době kůrovcové kalamity se k jejím dodavatelům připojila i Evropa. Ta do Číny exportuje zhruba 9 až 10 milionů kubiků dřeva ročně. Z Čech do ní zamířily 1 až 2 miliony kubiků dřeva.

Takže Čína pro vás znamená dobrý byznys?

Čína je pro nás zajímavá. Problémem jsou ale přepravní náklady, které dlouhodobě rostou. Přeprava dřeva do Číny se ve srovnání s loňským rokem zvýšila o 100 %, což je pro nás v době nízké ceny ropy dost nepochopitelné. Dopravci zkrátka využili velkého zájmu o dřevo v této zemi a výrazně zvýšili své ceny.

U ekonomiky firmy bych se na chvíli ještě zastavil. Před lety jsme dělal rozhovor s vaším předchůdcem Liborem Vaněčkem, který poukazyval na velmi nízké marže v lesnickém byznysu. Tržby Unilesu byly tehdy zhruba 2,5 miliardy korun a zisk „jen“ kolem 20 milionů. Bylo zarážející, jak je dřevařský byznys nerentabilní. Platí to pořád?

Ano, platí to pořád. Vlastník lesa sklízí plody své práce až za 100 let a velká konkurence v uplynulých letech neumožňovala lepší marže. Poptávka po službách byla ještě zhruba před třemi čtyřmi lety mnohem nižší, než je dneska. Ziskovost se nám podařilo dohnat jen díky většímu objemu nabízených služeb pro všechny vlastníky lesů. Rentabilita podnikání v lesích je ale pořád stejná, protože ceny není možné na základě výběrových řízení navyšovat. Naše tržby jsou pořád kolem 2 miliard a zisk kolem 20 milionů. ■

JAK NADACE AGROFERT POMÁHÁ KONKRÉTNÍM LIDEM?

V Nadaci AGROFERT je řada našich aktivit zaměřena na pomoc osamělým rodičům, kteří se starají o jedno či více dětí. Díky spolupráci s jinými neziskovými organizacemi a prostřednictvím komunikace se sociálními pracovníky dokážeme pomáhat maminkám a tatínkům z celé České republiky. Velice často podáváme pomocnou ruku v situaci, kdy se rodiče snaží získat svoje vlastní bydlení, aby se mohli postavit na vlastní nohy, začít běžně pracovat a vymanit se z koloběhu tíživé sociální a finanční situace. Ač se to může zdát jako drobnost, tak přechod z azylového domu do vlastního nájemního bydlení znamená pro rodiče samoživitele a jejich děti obrovský skok kupředu. Nás pak těší, že podpora ze strany Nadace AGROFERT má dlouhodobý skutečný přínos pro životy jednotlivců. Pojďte se s námi podívat na několik příkladů rodin, jimž jsme pomohli.

Jednou z podpořených rodin je paní Marie s dcerou. Vlivem řady okolností musely využívat služeb azylového domu. Snažily se ale všemi silami vymanit se z této situace a získat možnost běžného bydlení. Paní Marie poctivě pracovala, přesto ale její výdělek stačil sotva na úhradu základních potřeb domácnosti. Prostředky od Nadace AGROFERT využila paní Marie s dcerou k zajištění nájemního bydlení, kde v současnosti obě žijí.

Naše podpora směřovala také ke slečně Dorotce a k jejímu synovi. Oba se ze dne na den ocitli v tíživé situaci. Zcela bez pomoci a bez střechy nad hlavou. Díky pomoci sociálních pracovníků Domova sv. Vincenta de Paul se rodinu podařilo nejdříve umístit do azylového domu, následně jsme se aktivně zapojili i my z Nadace AGROFERT. Poskytli jsme příspěvek na kauci a nájem, takže Dorotka se svým synem už v současnosti bydlí v nájemním bytě. Od slečny Dorotky jsme také dostali krásné poděkování. „Tímto bych vám z celého srdce chtěla moc poděkovat za to, že jste nám pomohli s finanční pomocí zaplatit kauci a dva nájemy. Jsem vám velice vděčná, díky vám máme střechu nad hlavou. Bez vás bychom jí neměli. Mnohokrát děkuji.“

Rádi jsme podpořili také paní Marii, která sama vychovává 9letou Barunku. Zdravotní stav malé Barunky vyžaduje zvýšenou péči, o níž se stará maminka. I přes tyto komplikace paní Marie pracuje také jako ošetrovatelka přímé péče v domově pro seniory. Stará se tak o ostatní prakticky bez ustání – v zaměstnání i doma. Marie samozřejmě chodila do práce i během silicí krize v souvislosti s epidemií koronaviru. Upravila si směny tak, aby zvládla souběžnou péči o dceru. Nakonec ale sama onemocněla, a její příjmy tak dočasně poklesly jen na úroveň nemocenské dávky. Ve zrychleném řízení jsme ji finančně podpořili my z fondu pro rodiče samoživitele v nouzi. Moc si vážíme toho, co paní Marie dělá pro svoji dceru i všechny klienty domova seniorů.

ŠTĚPÁNKA SVŮJ BOJ S RAKOVINOU NEVZDÁVÁ!

Na podzim 2019 vzbudila v médiích rozruch zpráva o soudu Štěpánky Pavlíčkové, která se potýkala s rakovinou, ale její zdravotní pojišťovna jí odmítla hradit nákladnou biologickou léčbu. To nás v Nadaci AGROFERT nenechalo v klidu a Štěpánku jsme finančně podpořili. V minulých dnech nám napsala, že nakonec pojišťovna VZP názor po dlouhých měsících přehodnotila a léčbu jí hradit bude. Máme z toho obrovskou radost, byť trochu překrytou myšlenkou, co mohlo nastat, kdybychom místo pojišťovny včas nepomohli my. Víme ale zcela jistě, že Štěpánka je bojovnice a teď má další motivaci k vítězství nad svojí nemocí. Držme proto Štěpánce společně palce!

Dejte šanci
dětem ulice!

„LIDÉ BY SE MĚLI NAUČIT PŘIJMOUT A MILOVAT JEDEN DRUHÉHO TAKOVÉHO, JAKÝ JE,“

říká **László Sümegh**, zakladatel Projektu Šance, který se zabývá pomocí tzv. dětem ulice.

Takových mladých lidí se podle statistik v Česku pohybuje několik tisíc. Žijí se, jak mohou, často prostitucí. Nemají kam jít, kde spát, vyhlídky do budoucna nejsou právě příznivé. Záchranou sítí se tak pro ně stává právě Projekt Šance, který dlouhodobě podporuje také Nadace AGROFERT. Hlavním důvodem podpory je fakt, že se klienti Projektu Šance mohou díky cílené práci znovu začlenit do běžné společnosti, naučit se pracovním návykům a projekt jim pomáhá i v otázce bydlení.

Mohl byste našim čtenářům představit Projekt Šance?

Jedná se o první preventivní a humanitární program pomoci pro komerčně sexuálně zneužívané děti a mládež, oběti obchodování s lidmi a zároveň pro občany nepřijaté za jejich sexuální identitu. Je to asistence při jejich cestě do běžného života, je to šance pro ty z nich, kteří skončili na ulici...

Co stálo za rozhodnutím věnovat se právě skupině klientů, kterým Projekt Šance pomáhá?

V roce 1995 jsem se rozhodl, že v Praze budu dobrovolně pomáhat zanedbané a na duši zraněné mládeži. Osobám, jejichž postižení není

na první pohled vidět a které bloudí životem, hledají samy sebe a při tom se živí z různých důvodů svým tělem, protože si neví rady, jak žít jinak. A proč jsem chtěl začít pomáhat? To celé má počátek už v mém dětství. V prostředí, kde jsem vyrůstal, bylo samozřejmostí pomáhat lidem v nouzi. Na začátku mého působení v ČR jsem jako výtvarník vytvořil první český Quilt na památku člověka, který zemřel na AIDS. Viděl jsem v tom nejenom úctu k člověku a otevřeně varování před touto nemocí, ale i nedostatek mezilidských vztahů všeobecně kolem nás. Začal jsem dělat dobrovolného pečovatele o lidi, které jejich blízcí právě kvůli jejich nemoci opustili. Přitom jsem zjistil přímo v terénu, že na ulici mezi mladými s rizikovým sexuálním chováním schází preventivní informace. Netušili, jak se bránit mnoha nemocem a hlavně jak změnit k lepšímu svůj život! Došel jsem k poznání, že není umění někomu v nouzi dát najíst, ale naučit ho na jídlo si vydělat. Od té doby jsem den co den v terénní sociální práci začal cíleně přinášet ŠANCI.

Potýkáte se s negativním přijetím této problematiky u veřejnosti či organizací?

Zpočátku se lidé na činnost Projektu Šance koukali jako na Jiříkovo vidění. „To přece není realita!“ nebo „Komu vy chcete u nás pomáhat? Tady nic takového není! A i kdyby, vyřeší to policie a je to!“ A na svou osobu jsem často slyšel poznámky, a to i na úřadech: „Zase jeden ulitlý výtvarník.“ „Nevíte co se

sebou?“ „Přestane vás to pomáhání bavit za týden, možná za měsíc!“ Dalo by se říci, to už je dávno, lidé se mění. Přesto tenhle přístup je aktuální i po pětadvaceti letech. Pomalu, plíživě, nenápadně je horší! Dříve to byly pobouřenost, nedůvěra i nevědomost, nyní narážím na lhostejnost, pohrdání i agresivitu vůči slabým. Uvedu příklad. Místo povolení rekonstrukce budovy pro Dům Šance, kde jsme realizovali pracovní terapii (prevenci sociálního vyloučení) v praxi, jsme zůstali na ulici se šedesáti „děti ulice“ po výpovědi od starosty Prahy 5. To byla jeho reakce na naši žádost k povolení rekonstrukce budovy. Přitom jsme ji chtěli realizovat na naše vlastní náklady. Marň jsme se odvolali, že plníme usnesení vlády České republiky – Národní plán boje proti komerčnímu sexuálnímu zneužívání dětí v ČR. Projekt Šance tehdy oslovil veškeré městské části Prahy včetně magistrátu. Celou českou vládu, poslance, senátory i první dámu ČR osobně, představitele vedení církve a nevládních organizací. Vystoupili jsme v médiích. Marň jsme rozslali přes 1500 SOS dopisů. Nenajdete na komunální, ale ani na vládní úrovni jediného kompetentního úředníka zmocněného ze své funkce, kdo by se vás mohl ve stavu nouze účinně zastat. Prostě v ČR není. Žijeme zde v bezhraničních možnostech. Stěžujte si, volejte veřejně o pomoc, na to máte demokratické právo, které ale vede k trpkému poznání reality. To je bezmoc a nezájem... Naštěstí se stále dál setkávám i se světlem na konci

tunelu, mnoho občanů České republiky žije dobrou vůlí a jim děkují. Bez nich by Projekt Šance nemohl tak účinně pomáhat.

Takzvaných „děti ulice“ jsou v České republice podle odhadů tisíce. Co k tomu vede? Jsou ty důvody pokaždé jiné, nebo se jednotlivé příběhy ve většině podobají?

Jde o hlubší morální, sociálně společenský až ekonomický problém. Společným jmenovatelem je selhání dospělých, z generace na generaci ve zdnalivě fungující společnosti. Co vede k nepřijetí vlastních dětí rodiči? Co vede ke vzniku rodin, kde převažuje dušev-

„SMYSL PRÁCE V PROJEKTU ŠANCE JE V TOM, ŽE VEDEME ‚DĚTI ULICE‘ K SOBĚSTAČNOSTI, K USPOŘÁDANÉMU ŽIVOTU. NAŠÍM CÍLEM JE, ABY NAŠI KLIENTI MOHLI STÁT BEZ PODPORY NA VLASTNÍCH NOHOU.“

nulostí zranitelná. Smysl práce v Projektu Šance je v tom, že vedeme „děti ulice“ k soběstačnosti, k uspořádanému životu. Naším cílem je, aby naši klienti mohli stát bez podpory na vlastních nohou a nežili na účet daňových poplatníků, ale aby se jimi naopak sami stali. Velmi mne těší, že se nám daří tento cíl naplňovat. A tak není výjimkou, že bývám svědkem na svatbě našich bývalých klientů, ale i průvodcem na cestě poslední.

ní a hmotná bída? Co vede k opačnému extrému, kde děti mají doma všechno, jenom skutečný zájem členů rodiny jeden o druhého schází? V jedné větě: žijí vedle sebe, nikoliv spolu! Znovu mohu uvést příklad. Osud jednoho z našich klientů, který utekl z domu, aby na sebe upoutal pozornost svých rodičů. „Haló, tatínku, maminko, váš syn je tady! Čekám na vás!“ A rodiče nehledali. Kluk naivně doufal, že svým rodičům bude scházet. Nepřijeli pro něho, nechápal proč. Dlouho brečel a žil na ulici. Nebo jiný příklad. Další klient za jiné myšlení, názory na svět, za vzhled a chování prostě přišel o své místo v rodině. Přišel o domov. Mnoho dalších uteče před selháním nebo ze strachu, že nesplní očekávání svých rodičů. V současnosti máme i klienty, kteří utíkají z domu před zdrogovanými rodiči.

Jak vnímáte vývoj situace „děti ulice“? Situace se postupně zlepšuje, nebo je naopak horší?

Na ulicích už dneska „děti ulice“ lidé nevnímají tak silně, jako tomu bylo před lety. Nejsou totiž vidět. Zdálo by se tedy, že je vše v pořádku. Jenže to je omyl. Tyhle děti jsou v rámci represivních opatření pouze vytlačeny za horizont dohledu občanů.

Nahnání proti své vůli mezi bezdomovce a alkoholiky do illegality, napospas nemocem, kriminalitě a drogám. Časem tak začínou kolovat mezi ulicí a vězením. Na účet daňových poplatníků.

Působíte jen v Praze, nebo i v regionech?

Působíme v Praze, protože právě naše hlavní město funguje jako magnet. Sem se klientela Projektu Šance dostává z celé České republiky.

Váš projekt má dlouhou historii.

Co klienti, kterým se podařilo zlepšit své podmínky, najít si práci a bydlení – jste s nimi v kontaktu i nadále?

Ano, jsme se svojí „uzdravenou“ klientelou v kontaktu. Pokud se tedy necítí svojí mi-

Co považujete za největší hrozbu pro současné děti a mládež?

Ztrátu hodnoty mezilidských vztahů. Neosobní komunikaci. Všude viditelnou osamělost. Konzum, co vede lidi k myšlení: neřeš – odlož – vyměň – odhod'. To je největší hrozbou dneška.

Existuje nějaký recept, jak co nejlépe snížit riziko toho, že dítě skončí na ulici?

Ze zkušenosti nejen s „děťmi ulice“ mohu říci, že takový recept skutečně existuje! Ale k tomu by se mělo změnit současné myšlení dospělých, hlavně rodičů. Čest výjimkám. Avšak dnes schází vzájemný důsledný respekt, ohled, úcta. Nepřenáší se to z generace na generaci. Lidé by se měli naučit přijmout a milovat jeden druhého takového, jaký je. Bez podmínek. Hlavně svoje děti, které přišly na svět skrze nás. Nechat je s laskavou podporou dle jejich schopností a talentu uplatnit v jejich životech. Tím i ku prospěchu funkční společnosti. Pokud by se tohle podařilo, tak věřím, že by se na ulici dostalo naprosté minimum dětí. ■

ŘEPKA

ŽLUTÁ ROSTLINKA, KTERÁ V ČESKU VYVOLÁVÁ ŘADU OTÁZEK

Z jakého důvodu je řepka olejka jednoznačně nejvíce diskutovanou plodinou v Česku? Nejspíš proto, že pokaždé, když začne růst, spolu s ní se objeví také nejrůznější fámy. Proti nim však stojí fakta. Pokud hledáte cestu z řepkového labyrintu dezinformací, podívejte se na nový web www.zlutajedobra.cz. Co o řepce vlastně víme? Kolik jí v Česku je? Jaká je kvalita řepkového oleje? Dokáže česká řepka v krmení hospodářských zvířat nahradit ze zahraničí dováženou sóju? Nevěřte fámám, hledejte fakta na www.zlutajedobra.cz.

PYL Z ŘEPKY DALEKO NEDOLÉTNE

Tak jako se každý rok koncem dubna na českých polích objevuje rozkvetlá řepka, stejně tak se objevují také nejrůznější řepkové fámy. A jedna z nich říká, že řepkový pyl je neštěstím pro alergiky a šíří se všude. Každá fáma má však také svá fakta, která proti ní stojí. Jaká fakta tedy přináší názor odborníka?

Současná evropská populace je velmi citlivá na nejrůznější alergeny. Jednou z nejčastějších alergií je právě alergie na pyl. Otázkou je, zda je to právě řepka, která způsobuje alergikům nepříjemné potíže. Je žlutá a má svou specifickou vůni, proto budí pozornost. Ve stejnou dobu však kvetou také méně nápadné břízy, traviny či obiloviny, jejichž pyl patří mezi velmi silné alergeny. Podle Doc. Ing. Petra Baranyka, CSc., který dlouhodobě působí jako poradce ve Svazu pěstitelů a zpracovatelů olejnin, jsou pylová zrnka řepky olejky příliš těžká na to, aby se šířila na dlouhé vzdálenosti:

„Řepka je převážně samosprašnou plodinou a při jejím opylování pomáhá hmyz, hlavně včely a čmeláci. Řepkový pyl je těžký, hrudkuje a nešíří se na velké vzdálenosti. Jeho velká většina spadne na zem do několika metrů od kvetoucí rostliny. Ke kontaktu alergiků s tímto pylem proto dochází jen v těsné blízkosti polí. Alergenicitá řepkového pylu není vysoká.“

Existuje celá řada studií, které tuto výpověď potvrzují. Pro upřesnění – cca 50 % řepkového pylu se nedostane od řepky dále než 3 metry a celých 90 % pylu nepřekročí vzdálenost 25 – 30 metrů od květů, ve kterých vznikl. Jinými slovy – pyl z řepky se z pole do města rozhodně nedostane.

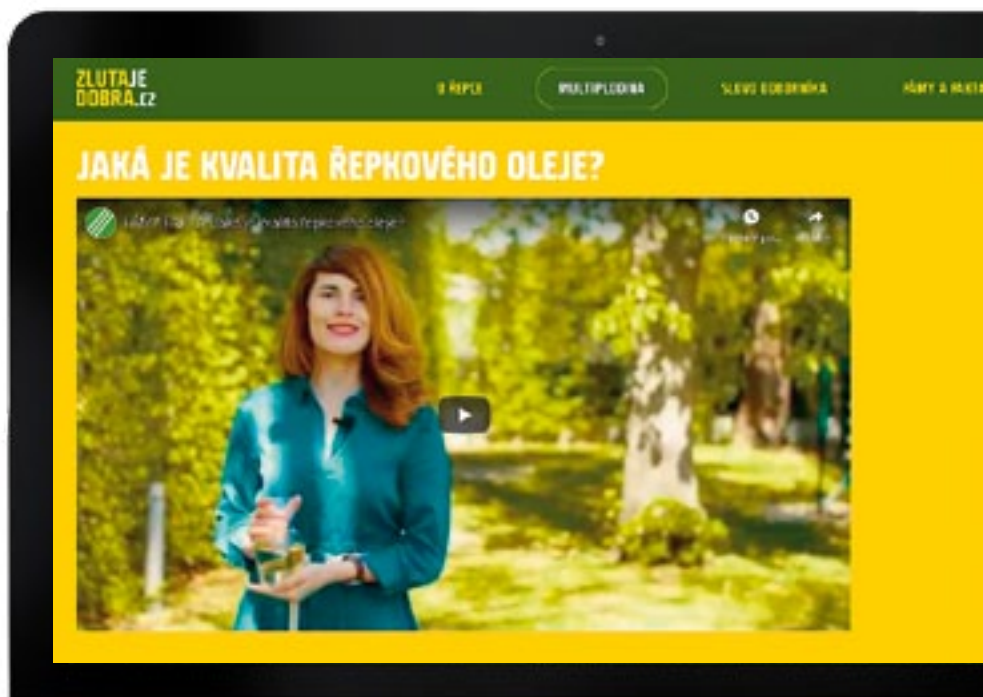
Pokud někoho provází alergie na místě, které není v bezprostřední blízkosti řepkového pole, řepka s jejími projevy nebude mít s nejvyšší pravděpodobností nic společného. Nevěřte fámám, hleďte fakta.

ŘEPKA OLEJKA VE VIDEOU

V rámci nové marketingové kampaně na podporu řepky olejky vznikla v naší audiovizuální dílně 3 krátká videa, která odpovídají na 3 jednoduché otázky: Kolik je v Česku řepky? Jaká je kvalita řepkového oleje? Čím nakrmit českou krávu? Mimo jiné jsou v nich informace o tom, co se z řepky všechno vyrábí a jaké množství této plodiny obhospodařuje na svých polích Agrofert.

Videa vznikla na obranu žluté multiploidy, která je v Česku každým rokem žlutým terčem pro nejrůznější mediální fámy. Neprávem. Mimochodem – věděli jste, že se z řepky olejky získává glycerol, což je podle Světové zdravotnické organizace důležitá součást pro výrobu dezinfekce proti koronaviru?

Více informací se dozvíte na YouTube kanálu společnosti AGROFERT či na webu www.zlutajedobra.cz. ■

SOUTĚŽ O ORIGINALNÍ TRIČKO, ZÁSTĚRU A OLEJ

Tentokrát jsme si pro 5 z vás do soutěže připravili set originálního trička, zástěry a oleje. Co můžete udělat pro to, abyste ho vyhráli právě vy? Stačí napsat originální odpověď na otázku „Co dobrého byste v této zástěře uvařili?“

Odpovědi na soutěžní otázku nám zašlete do 30. 7. 2020 na adresu redakce@agrofert.cz.

„POMÁHAL OPRAVDU KAŽDÝ“,

VĚTA „NEMÁM TO
V PRACOVNÍ NÁPLNI“
U NÁS V KORONAKRIZI
SLYŠET NEBYLA, SHODUJÍ SE
PERSONÁLNÍ ŘEDITELÉ
NAŠEHO KONCERNU

Letošní tři jarní měsíce nás v mnoha směrech vrátily o několik desítek let nazpátek – vyťahovali jsme ze sklepů šicí stroje, šili roušky, míchali dezinfekci nebo se takřka přes noc stali učitelé svých dětí. Jenže v kalendářích se píše rok 2020, a proto jsme ruku v ruce s tím, co nás naučili naši rodiče, museli zvládat i nejnovější online komunikační technologie. Víc než kdy jindy jsme se museli rychle orientovat v ohromném množství stále se měnících informací a ve stejně zběsilem tempu na ně reagovat. V následující anketě jsme oslovili pětici našich personálních ředitelů, kteří měli v „rouškovém“ období pěkně naloženo. Přečtěte si, co jim bralo nejvíc energie, co jim tahle doba naopak dala a kam všude směřovala i díky jejich nadprůměrnému nasazení firemní pomoc.

ANKETNÍ OTÁZKY

1

Do jakých aktivit jste museli v době nouzových opatření směřovat nejvíc energie?

2

Kdo nebo co vám v této době pomáhalo?

3

Kam jste posílali firemní pomoc a proč jste se tak rozhodli?

4

Pokud se díváte na toto hektické období s odstupem, co vám přineslo a co vzalo?

ING. LUCIE JINDŘICHOVÁ
personální manažerka
zemědělského
subholdingu Primagra

1 Zpočátku jsem si nepripouštěla, že by covid-19 mohl znamenat nějakou hrozbu, která by významně ovlivnila naše životy. V průběhu pracovního dne člověk řeší tolik věcí, že nemá moc času přemýšlet o těch, které se ho přímo nedotýkají. Poprvé jsem si uvědomila, že to nebude jen tak, když byl v únoru zrušen veletrh Techagro. Poté už jsme se nestačili divit. Po vyhlášení nouzového stavu jsme okamžitě v našich společnostech upravili příkazem ředitele všechna potřebná opatření. Naši zaměstnanci pochopili závažnost situace a ke všemu přistupovali zodpovědně. Jako nejdůležitější vnímám, že jsme si na začátku pandemie, kdy nebyly k dispozici ochranné pracovní pomůcky, dokázali poradit. Naše laboratoř pod vedením Petry Gaigerové obratem z dostupných surovin namíchala poměrně velké množství dezinfekčního roztoku. Oprášili jsme staré šicí stroje a ušili látkové roušky, naši pracovníci střediska ASANA dezinfikovali společné prostory. Ve své podstatě se pandemie nedotkla našich společností tak, abychom byli nuceni dlouhodobě uzavřít provoz. Samozřejmě, že největší obavy jsme měli o zajištění fungování výroby krmných

směsí a našich kravinů. Ty jsou navázány na živá zvířata a výpadek pracovníků by byl velmi problematický.

V soukromém životě mě nejvíce překvapila informace, že se zavírají školy. Vzhledem k tomu, že mám dvě děti školou povinné, tak nejvíce mé energie směřovalo k tomu, jak se stát po práci alespoň průměrnou učitelkou.

2 Nejvíce mě v této poměrně náročném době těší, že když padne kosa na kamen, tak se národ Čechů dokáže semknout, stát při sobě a poradit si.

3 Poté, co koncern Agrofert zajistil dostatečné množství dezinfekce, poskytli jsme ji formou darů i potřebným v našem okolí. Jednalo se o nemocnice, sociální ústavy, domovy seniorů, úřady, města nebo obce. Pokud někdo požádal, neodešel s prázdnou.

4 Zjistila jsem, že věci, které jsem si nedovedla vůbec představit, mohou nastat a musíme se s nimi vypořádat. Chyběl mi osobní lidský kontakt, který je v období pandemie omezený na minimum. To, co jsme dříve brali jako samozřejmost, najednou nebylo. Chybělo mi, že jsem se s lidmi, které mám ráda, nemohla vřele přivítat, obejmout je. Trochu mě strašila nejistota, co bude dál. Ale kdo se bojí, nesmí do lesa.

**JUDr. SILVIE
KARÁŠIKOVÁ**
personální ředitelka
chemické společnosti Duslo

1 Asi sa nedá jednoznačne odpovedať na túto otázku. Opatrenia boli prijímané postupne, prvé dni sme sa zamerali na zabezpečenie rúšok a dezinfekcie rúk, potom sme riešili dezinfekciu priestorov, kontrolu teploty vstupujúcich osôb a rôzne ďalšie obmedzenia. Tým, že prevádzkujeme vlastnú polikliniku, opatrenia sme museli urobiť aj vo vzťahu k pacientom. Zriadili sme izolačnú miestnosť na poliklinike, pre prípad podzrenia z pozitívneho prípadu na covid-19, ale aj v budove závodného hasičského útvaru. Rozhodli sme sa aj pre nákup lôžok a prikrývkov, ozonátorov a germicídnych žiariviek, ak by sme mali viacerých zamestnancov na jednej zmene v karanténe a túto by museli absolvovať na pracovisku. Asi najťažšie boli tie prvé dni, prvé dva marcové týždne, kedy ochranné rúška a respirátory sa zo dňa na deň stali nedostatkovým tovarom, mnohonásobne predraženým. Zamestnanci pod vplyvom masívnej televíznej kampane boli dezorientovaní, vystrašení a dožadovali sa okamžitého pridelenia ochranných pomôcok. Vtedy nám veľmi pomohla aj iniciatíva našich kolegyň pod vedením predsedníčky odborovej organizácie, ktoré vo svojom voľnom čase ušili takmer 1000 ks rúšok pre potreby našich prevádzok. Ostatné opatrenia sa z môjho

pohľadu prijímali ľahšie, najmä keď to bolo so zamestnancami odkomunikované.

2 Súdržnosť kolegov. Ocitolí sme sa v situácii, ktorú sme doteraz nezažili, neexistovali žiadne postupy, manuály, ako, kedy a čo urobiť. Podarilo sa nám vytvoriť krízový štáb, ktorý promptne a často aj v mimopracovnom čase reagoval na vývoj situácie a navrhoval opatrenia na ochranu zdravia zamestnancov a zároveň zabezpečenie výrobného procesu. Nikto z nich nepovedal: „Ja to nemám v pracovnej náplni“, „Ja mám po pracovnej dobe“ a pod. Všetci vynaložili maximálne úsilie, aby sme zistili čo najviac informácií a s dostatočným predstihom prijali potrebné opatrenia. Prvú vlnu sme spoločnými silami zvládli, za čo všetkým kolegom ďakujem.

3 Keďže sme chemička, tak logicky naša pomoc bola zameraná na poskytnutie dezinfekčných prostriedkov. U nás vyrobenú dezinfekciu sme poskytli krajskému hasičskému a záchrannému zboru, základným a materským školám v Šali, okolitým samosprávam. Rovnako sme dezinfekciu poskytli aj rodinám našich zamestnancov. Prečo? Lebo platí, že „spolu to zvládneme“, „čo si požičiame, to sa nám vráti“... ak pomôžeme my im teraz, v budúcnosti pomôžu oni potom nám.

4 Prinieslo mi poznanie, že ľudskosť, súdržnosť, kolegialita a empatia je stále v ľuďoch. Vynorí sa v čase krízy a núdze.

A keď sa potom stretnete s takou pozitívnu energiou, dobije Vás to. Máme zamestnanca, ktorý sám vychováva dve nezaopatrené deti. Minulý rok sa dostal do nepriaznivej životnej situácie a poskytli sme mu sociálnu výpomoc. V týchto ťažkých časoch sa nám zamestnanec ozval, že minulý rok pomohol podnik jemu, teraz pomôže on podniku. Ušil 100 ks ochranných rúšok a bezplatne ich daroval pre potreby zamestnancov Dusla. Rovnako milo ma prekvapilo, keď mi volal zamestnanec z prevádzky s ponukou, aby sme išli spoločne – zamestnávateľ a zamestnanci – do projektu dezinfikovania obcí, v ktorých bývajú naši zamestnanci s tým, že polovicu nákladov na dezinfekciu by znášal zamestnávateľ a druhú polovicu nákladov by uhradili zamestnanci. To sú len dva príklady z mnohých. Naozaj mi toto obdobie viac dalo, ako vzalo. Asi mnohí sme si uvedomili, že na vcelku kvalitný život nepotrebuje až tak veľa. Stačí nám trochu skludniť, spomaliť, viac pokoja, viac času pre samých seba a svojich blízkych, svoje okolie. A čo mi vzalo? Našťastie nikto v mojom okolí nemal zdravotné problémy v súvislosti s covid-19, ani iné nezávladnuteľné problémy, takže nevnímam, že by mi toto obdobie niečo vzalo. Niektoré projekty v práci sa spomalili, resp. presunuli na iné obdobie. Podstatné je, že máme budúcnosť, že sme nemuseli zatvoriť prevádzky, že sme nemali ochorenia a úmrtia v dôsledku pandémie a že sme sa naučili spoločne čeliť niečomu neznámemu, novému, čo tu nebolo.

ING. JAROSLAV DUSPIVA
Personálně-správní ředitel
Penamu a personální ředitel
United Bakeries

1 Určite to bola komunikácia. Tolik hodín na telefónu ja som nestrávil nikdy v živote a myslím, že už nestrávím. Také e-mailová korešpondencia ďaleko prevyšovala bežný stav. Od 8. března mám ve složce Koronavirus asi 2000 e-mailů. Největší oříšek byla nutnost reagovat rychle. V rychlém sledu bylo třeba získat informace o současném stavu od kolegů z firmy, prodiskutovat je s dalšími kolegy, shodnout se na opatřeních, případně si ověřit jejich realizovatelnost a vydat opatření. Tohle všechno ve zběsilém tempu a v reakci na měnící se situaci.

2 Nejvíce asi to, že i ostatní kolegové těchto aktivit a podle toho k tomu přistupovali. Všichni se snažili přispět a vyhovět

ostatním. V této atmosféře se pak i v takové krizi pracuje dobře.

3 V souvislosti s koronavirem jsme dodali naše výrobky např. Nadaci ozbrojených složek, nemocnicím, léčebnám dlouhodobě nemocných, domovům důchodců apod. Jednalo se o velké množství produktů (desítky tisíc). Jelikož tuto pomoc poskytujeme soustavně i za běžného režimu, máme kontakty a víme, kam pomoc směřovat. Navíc jsme se rozhodli udělat kampaň na Facebooku, kde lidé sami určili, komu pomoci.

4 Byla to zkušenost z krizového managementu, kterou asi jen tak člověk nezažije. Myslím, že jsme si i jako společnost dokázali, že umíme v takové situaci obstát, že dovedeme společně rychle a efektivně řešit problémy. Co mně toto období vzalo? Především spoustu volného času, který tomu bylo potřeba věnovat, a také nervů, ale o to více budu na toto období vzpomínat.

ING. SVĚTLANA CIBULOVÁ
personální manažerka
slovenské potravinářské
společnosti HYZA a.s.

1 Nakolko veľmi rýchlo došlo k úplne novej a neznámej situácii, bolo potrebné sa čo najrýchlejšie prispôsobiť a preorientovať na aktivity smerujúce k zamedzeniu ohrozenia chodu výrobného procesu spoločnosti ako takej. V maximálnej miere sme investovali do bezpečnosti našich zamestnancov a našich produktov. Dôležité počas pandémie boli a sú všetky súčasti personálnej práce ako napríklad zabezpečenie dostatku pracovných síl, prispôsobenie sa zmenám v lekárskejších prehliadkach, riešenie ubytovacích priestorov a dopravy pre našich zamestnancov, sledovanie nových opatrení vydávaných v rámci celej krajiny a ich aplikácia, zabezpečenie rúšok a celá rada ďalších. Významnú rolu zohrávala

najmä komunikácia s každým zamestnancom, s cieľom uistiť ho o našej maximálnej snahe vytvoriť pre neho bezpečné pracovisko a vyriešiť každý jeden individuálny problém. Dnes cítim hrdosť na kolegov a spolupracovníkov v celej našej spoločnosti, pretože ťažkú situáciu zvládli na výbornú.

2 Spolupatričnosť našich zamestnancov, ktorí sa nezlakli a venovali čas a energiu práci. Stačilo sa obzrieť okolo seba. Keď vidíte ako si všetci plnia svoje povinnosti a ešte aj nové nevyhnutné úlohy, tak to bol a je super motorček pre mňa.

3 Ak dovolíte, otázku trochu otočím a popíšem Vám krátku príhodu. V čase, keď sa ochorenie ešte iba začalo šíriť a nemali sme veľa informácií, bolo potrebné v nedeľu popoludní zabezpečiť pre našich zamestnancov ochranné rúško. Vtedy ma napadlo kontaktovať miestneho výrobcu ná-

bytku, ktorý sa preorientoval na šitie rúšok. Nemal s tým žiadny problém. Do pár hodín ušili pár stoviek rúšok aj pre nás, ako sám povedal „dôležitých miestnych slovenských potravinárov“. Následne aj spoločnosť Hyza poskytla pomoc vo forme potravín a dezinfekcie našim starším spoluobčanom v domovoch sociálnych služieb v našom regióne a komunitám, ktoré sú rizikovou skupinou. Týmito príkladmi by som chcela poukázať na neuveriteľnú vzájomnú ohľaduplnosť a spoluprácu, ktorá okamžite zafungovala a zaslúži si našu pozornosť.

4 Najskôr popíšem čo si myslím, že mi vzalo. A to je akási ilúzia bezpečia, ktorú som mala z toho, že žijeme v krajine bez vážnych konfliktov, relatívne v bezpečí. A čo mi prinieslo? Presne to, čo popisujem a čo sa nachádza skoro v každej predchádzajúcej vete – „ľudia nezabudli byť ľuďmi“. A za to všetkým patrí moje poďakovanie.

Mgr. MICHAL KURKA
personální
ředitel
Lovochemie

1 Zejména v první fázi koronakrizy, kdy Litoměřicko a Lovosicko patřilo mezi nejvíce zasažené regiony, se aktivity personálního úseku, ale i jiných útvarů společnosti soustředily výhradně na nastavení protiepidemických opatření.

V prvních týdnech jsme víceméně nepřetržitě komunikovali se zaměstnanci, kteří byli nakaženi nebo byli v kontaktu s nakaženými, zjišťovali jsme a poskytovali informace o provádění testů, radili, jak postupovat v různých krizových situacích, zajišťovali distribuci ochranných prostředků zaměstnancům, lékařům, obcím, pomáhali jsme organizovat směny a přítomnost, resp. nepřítomnost zaměstnanců na pracovištích. Kromě ochranných prostředků, jako jsou látkové a papírové roušky, dezinfekce na pracovištích i pro rodinu, brýlí či jednorázových rukavic, jsme zaměstnancům poskytli vitamíny, ale třeba i možnost stále si dopřát teplý oběd, i když jídelna byla uzavřená. Zajistili jsme také svoz zaměstnanců, kteří běžně ne-

mají jinou možnost než využívat hromadnou dopravu. Velmi efektivně u nás zafungovala spolupráce napříč firmou. Naši zaměstnanci vstřícně zastoupili chybějící kolegy a všichni se snažili poradit si a navzájem se podpořit, protože všem nám šlo o stejnou věc – ve zdraví pandemií zvládnout. Nejtěžší ale bylo udělat správné rozhodnutí ve chvíli, kdy nikdo nevěděl, co přijde.

2 Pomáhal každý. Doslova každý se chopil toho, co bylo potřeba udělat – ať už se jednalo o práci kolem dezinfekce, shánění ochranných pomůcek, komunikace s lékaři, zaměstnanci nebo ozonizace společných prostor atd. A každý pomáhal svým přístupem – nošením roušek, měřením teploty, prací na směny či z domova nebo svou zodpovědností vůči svému i kolegově zdraví – to se stalo firemním standardem doslova z minuty na minutu. Všem tedy patří poděkování za pracovní nasazení, obětavost a trpělivost, se kterými přistupovali k řešení problémů v hektické a často i emotivní atmosféře.

Neměl bych ale zapomenout ani na zaměstnance externí firmy zajišťující ostrahu společnosti, kteří byli i v době největšího boju epidemie na vratnicích společnosti denně

v kontaktu s desítkami osob a plnili si řádně své povinnosti, včetně např. plošného měření teploty všem osobám vstupujícím do areálu.

3 V první fázi jsme se snažili pomoci zejména lékařům a zdravotnickým zařízením dodávkou ochranných prostředků, které jsme měli k dispozici, a dezinfekcí, neboť jsme si po negativních zkušenostech Itálie uvědomovali, že v této fázi epidemie je nejdůležitější ochránit zdravotnický personál. Dále jsme se snažili pomoci obcím v okolí Lovochemie dodávkou potřebného materiálu pro pomoc zejména seniorům a zdravotně postiženým. Ale nevynechali jsme nikoho, kdo o pomoc požádal – ať už to byla např. Policie ČR či Technické služby. Podpora stále nekončí – s návratem dětí do škol se snažíme pomoci školám alespoň darováním dezinfekce, neboť jejich zvládnutí situace je i naší věcí.

4 I když to bude znít možná hodně pateticky, koronakrizy mi hlavně vrátila víru v člověka. Díky zodpovědnému, obětavému, trpělivému a vstřícnému přístupu většiny našich zaměstnanců se krizi podařilo zvládnout a dopady na společnost nebyly zásadního charakteru. ■

V AGROFERTU PLATÍ DOBRÝCH SKUTKŮ NENÍ NIKDY DOST

Uplynulé jarní měsíce občas připomínaly scény z hollywoodských katastrofických filmů. Naše firmy zajišťovaly vysokou poptávku po nejzákladnějších trvanlivých potravinách jako jsou uzeniny, mouka, máslo nebo chléb. Jiné se zase zaměřily na výrobu dezinfekce a její dodávky nejohroženějším skupinám obyvatel. Při všem tom shonu se leckde omezovala výroba, šetřily náklady a řešil nárazový nedostatek zaměstnanců. Pokud to bylo alespoň trochu možné, všichni mysleli nejen na své kolegy ve firmách a svoje rodiny, ale i na ostatní – seniory, hasiče, policisty, zdravotníky, záchranáře nebo své okolí.

AGROFERT DODAL ZDARMA STÁTU SUROVINY NA VÝROBU 500 TISÍC LITRŮ DESINFEKČNÍHO ROZTOKU

Koncern Agrofert se rozhodl věnovat zdarma pro potřeby státu suroviny, které se používají k výrobě dezinfekčního roztoku podle receptury Světové zdravotnické organizace (WHO). Suroviny vystačily na výrobu 500 tisíc litrů tohoto dezinfekčního roztoku. Agrofert tímto krokem reagoval na nedostatek dezinfekce v nemocnicích a veřejné správě. Jednalo se o ethanol kvasný bezvodý, zvláště denaturovaný, který státu dodal v objemu 415 tisíc litrů, a glycerin v objemu 75 tisíc litrů. Celková hodnota dodávky s dopravou činila přes 10 milionů korun. Ethanol dodal Agrotoket ze společnosti Ethanol Energy ve Vrdech, glycerin pak z podniku Preol v Lovosicích. Na bezplatné dodávce se 15. 3. 2020 Agrofert dohodl s Ministerstvem průmyslu a obchodu. Potřebné suroviny bylo možné dodat okamžitě, a proto byly dodávky zahájeny hned následující den v pondělí 16. 3. 2020. Stát si následně sám zajistil výrobu dezinfekčního roztoku u specializovaných výrobců. Šlo o první várku, v případě potřeby dalšího množství byly obě naše firmy připraveny nabídku rozšířit. Další pomoc firmy nabídly praktickým lékařům a samosprávám v místech, kde tyto výrobní společnosti působí.

ETHANOL ENERGY VĚNOVAL ČTYŘI TISÍCE LITRŮ LIHU PRO VÝROBU DESINFEKCE PARDUBICKÉ STŘEDNÍ PRŮMYSLOVÉ ŠKOLE CHEMICKÉ

Výroba dezinfekce na Střední průmyslové škole chemické v Pardubicích mohla pokračovat dál i díky další dodávce čtyř tisíc litrů denaturovaného lihu ze společnosti Ethanol Energy. Vyrobená dezinfekce zamířila do sociálních služeb, k poskytovatelům zdravotní péče, ale také do obcí či ke složkám integrovaného záchranného systému.

„Výroba dezinfekce byl zpočátku tak trochu odvážný nápad, moc jsme nevěřili, že nás jako střední školu bude někdo brát vážně. Přístup ministerstva průmyslu a obchodu, ministerstva zdravotnictví a Celní správy ČR nás překvapil, vše běželo velmi rychle. Od prvního kontaktu v pátek 13. 3. do úterý 17. 3., tedy za tři

pracovní dny, jsme mohli začít s výrobou“, popsal start dobrovolnické akce ředitel Střední průmyslové školy chemické Jan Ptáček. Nejprve bylo pro školu těžké shánění a čekání na suroviny, ale po krátkém čase se vše úspěšně rozeběhlo a po týdnu se začalo s výrobou téměř 2 000 litrů denně. „Poděkovat musím našim partnerským podnikům, bez nichž bychom byli bez surovin. Dodávky ethanolu z Ethanol Energy, glycerolu z Preolu, peroxidu ze Synthesie ukázaly „Českou cestu“. V době, kdy každý bojoval tak, jak mohl, jsme dokázali, že si malá země v srdci Evropy dokáže poradit i bez gigantů. A když jsme se dostali do situace, že nám některá ze surovin chyběla, pomohli další, tu několika desítkami či stovkami litrů“, zakončil své vyprávění Jan Ptáček a v závěru neopomněl poděkovat všem svým kolegům i absolventům školy, kteří se do výroby zapojili.

**MLÉČNÉ SVAČINKY Z OLMY
PRO SENIORY, SOCIÁLNÍ SLUŽBY,
LÉKÁRNÍKY A POLICISTY**

Příkladem šla v době nejpřísnějších nouzových opatření společnost Olma, která věnovala stovky svých BIO jogurtů seniorům z Litovle, sociální službě ve stejnojmenné obci nebo zaměstnancům laboratoří, kteří sice nejsou tolik vidět, ale bez nichž by místní nemocnice nemohla fungovat, nabízet komplexní péči a testovat vzorky na COVID-19. Zdravou svačinu poslala Olma i lékárníkům a do odběrového stanu pod Teoretickými ústavu LF UP. Nezapomněla přítom ani na policisty. Zhruba dvěma stovkám policistů, kteří hlídali uzavřenou oblast Litovelska, rozvezla mléčné svačinky v podobě Olma drinků a Olma smoothie.

**VE FATŘE A AGROTECU POMÁHALI
NAŠI KOLEGOVÉ SENIORŮM
A ZDRAVOTNÍKŮM**

Okamžitou pomoc svému okolí nabídla i Fatra, která podala pomocnou ruku například Domovu pro seniory v Napajedlích a Zdravotnímu ústavu paliativní a hospicové péče v Uherském Hradišti. Personálu darovala 50 kusů pláštěnek a návleků na nohy, které využili jako ochranný oděv při styku s nakaženými klienty.

Seniorům pomáhal i Agrotec. Svou pomoc vyjádřil distribucí 200 litrů dezinfekce a finančním příspěvkem na zdravotnické pomůcky. Připojil se tím k projektu Hudebního divadla Karlín, COT media a Hospodářské komory ČR. Zdravotníkům, kteří byli v boji proti koronavirové pandemii nejzásadnější, poskytl bezplatně autobus pro zajištění zdravotnické péče.

VAŘÍME NEPOSTRADATELNÝM

Kostecké uzeniny se připojily k projektu šéfkuchařů Jana Punčocháře a Zdeňka Pohlreicha „Vaříme nepostradatelným“. Naši nejlepší šéfkuchaři tak mohli z dodaného masa vařit jídlo pro záchranáře, policisty a hasiče.

**DEZINFEKCE PRO ŠKOLKY,
NEMOCNICE, HASIČE
A OKOLNÍ OBCE**

Stejně solidárně přistoupily k péči o své okolí a vlastní zaměstnance také ZZN Polabí, Navos a jeho dceřiná společnost Agro Jevišovice, Primagra, Agropodnik Hodonín nebo Oseva. Ve dnech, kdy se celé Česko potýkalo s nedostatkem ochranných pomůcek před koronavirovou nákazou, Navos například zajistil dodávku dezinfekce pro obce Javorník nebo Jevišovice, Primagra zase pro město Spálené Poříčí. ZZN Polabí začálo svou pomoc na mateřské školky, nemocnici v Kolíně a Kutné Hoře, hasičský sbor v Pečkách a další neziskové subjekty. „To ale asi dělá každá společnost, v tomhle nejsme nijak výjimeční“, komentuje pomoc ZZN Polabí obchodní ředitel Tomáš Serbus. Zaměstnanci v podstatě ve všech našich společnostech zapnuli šicí stroje a pod heslem „roušky všem“ mířila na jejich pracoviště každý den nová várka roušek. Trochu „raritní“ bylo poskytnutí několika balíčků sena společností Farma Holešov pro zvířata cirkusu Šimek, který zůstal dočasně kvůli karanténním opatřením v Holešově bez krmiva.

**NA SOCIÁLNĚ SLABÉ RODINY
A ZDRAVOTNÍKY MYSLELA TAKÉ HYZA**

Největší humanitární pomoc Hyzy ve formě jedné tuny mražených kuřecích řízků putovala do nejvíce postižených oblastí na východě Slovenska, a to obcím Žehra a Krompachy. Tašky plné výrobků věnovala společnost například i rodině, která se ocitla v nelehké životní situaci. Solidarita Hyzy se projevila také při zajišťování obědů a potravin pro zdravotníky, kteří neměli při péči o nově nakažené čas na regulérní přestávku na oběd. Firma také nezištně poskytla výrobky ze svého portfolia pro čtyři domovy sociálních služeb. Nečekané a milé telefonáty ze strany vedení těchto domovů ji jen ujistily v tom, že to co dělá, dělá správně.

**PENAM VĚNOVAL 800 PERNÍČKŮ
POLICII ČESKÉ REPUBLIKY**

Stalo se tak 26. března a na facebooku Penam uvedl: „Jsme rádi, že jsme mohli být součástí pomoci a díky perníčkům jsme zpřijemili tyto dny policistům, kteří jsou prostě úžasní.“ A ihned následovala odpověď Nadačního fondu Ozbrojených složek ČR: „Dnešní ráno nám rozzářil Penam, přední pekárenský a mlýnárenský výrobce. Přímou k nám dovezl a složil 800 perníčků!“

ODSTARTOVALI JSME PROJEKT DOBRÝ SOUSED

DEZINFEKCI JSME NABÍDLI I NEJBLIŽŠÍM BYTOVÝM DOMŮM

V průběhu dubna směřovala nabídka dezinfekce zdarma i k našim nejbližším sousedům, tedy bytovým domům sídlícím v okolí Agrofertu. Spolu s dezinfekcí si lidé z akce odnášeli také letáček, ve kterém k nim mluvil samotný „AntiCovid“. Vysvětloval, jak s ním správně a bezpečně zacházet. Rodiče i prarodiče dětí, jejichž domácnosti se proměnily ve školní třídy, si mohli spolu s dezinfekcí odnést i jamní Agrofert magazin s deskovou hrou Zemědělství žije aneb na farmách se pořádá něco děje.

VE SPOLUPRÁCI S NADACÍ AGROFERT PUTOVALA DEZINFEKCE DO AZYLOVÝCH DOMŮ A DO LÉČEBNY VESNA

Dezinfekce AntiCovid pomáhala zachraňovat životy také v ohrožených azylových domech a v dětské léčebně Vesna v Janských Lázních, která v omezeném režimu fungovala i v době nouzových opatření. První zásilku v podobě 300 litrů dezinfekce jsme prostřednictvím našich kolegů z Lovochemie poslali do Domova na Dómském pahorku v Litoměřicích. „Daru dezinfekce si moc vážíme, protože to je způsob, jak reálně nad pandemií vyhrát a u nás tím doslova zachránit životy“, vyjádřila své díky při převzetí daru vedoucí péče o seniory Veronika Chaloupková. Další 100 litrů jsme ten samý den poslali do dětské léčebny v Janských Lázních, která se i v době pandemie starala o dětské pacienty. Vzhledem k jejich zdravotnímu stavu byla pravidelná dezinfekce stejně důležitá jako například v azylovém domu v Mladé Boleslavi, kam směřovalo dalších 100 litrů dezinfekce.

POMÁHALI JSME V DOMOVĚ PRO SENIORY NA CHODOVĚ

Pomoc našim „sousedům“ jsme zahájili darováním dezinfekce AntiCovid Domovu pro seniory na Chodově, který sídlí jen pár stovek metrů od budovy Agrofertu. Na konci března zamířila na adresu Donovalská dávka 40 litrů dezinfekce na ruce a 40 litrů dezinfekce na podlahy. Domov byl již v počátcích epidemie zasažen nákazou Covid-19 a dodržování přísných hygienických pravidel a používání dezinfekce Anti-COVID na

odděleních všech provozů a obytných pater bylo proto v boji s tímto virovým onemocněním naprosto zásadní. „Vašeho sousedského daru jsme využili beze zbytku a velmi za něj Vaši společnosti děkujeme. Stejně jako se dnes rozvolňuje celá společnost, ustupují přísná pravidla i u nás. Pozitivní je především to, že naši sousedé ze sídliště po počáteční nedůvěře a strachu, který ještě podporovala média, pochopili, že jim nic nehrozí“, popisuje situaci v polovině května ředitelka Domova pro seniory na Chodově Ilona Veselá.

HRDINOVÉ BOJE S KORONAVIREM

Společnost Czech Top 100 ocenila počátkem května tři naše společnosti – Ethanol Energy, Preol a Kostecké úzeniny jako hrdiny boje s koronavirem. Neměly to jednoduché, v doslova „šibeniční“ lhůtě zajistily dodávky surovin pro výrobu dezinfekce AntiCovid s glycerinem, kterou poté začaly za nejnižší cenu v České republice též vyrábět, a dodaly maso na projekt šéfkuchařů Jana Punčocháře a Zdeňka Pohlreicha „Vaříme nepostradatelným“.

ŽLUTÝ DEN NA AGROFERTU

Každý den je nějaký mezinárodní nebo světový den čehosi. Kromě těch seriózních jako je například 4. ledna Světový den míru, 4. února Světový den boje proti rakovině nebo 27. března Světový den vody, jste už určitě namátkou narazili třeba na světový den želv, ztracených ponožek nebo ručníkový den. V téhle záplavě významných, méně významných nebo až kuriózních mezinárodních dnů nám přijde fajn mít i ŽLUTÝ DEN.

Řepka, která má jako multiploidina své důležité místo v českém zemědělství a vůči které se veřejnost chová nespravedlivě, si den na svou podporu zaslouží. Její důležitost bychom si proto chtěli připomenout i napřesrok, další rok znovu a z letošního prvního Žlutého dne vytvořit tradici. ■

Každý, kdo měl chuť, si mohl pořídit fotku v něčem žlutém či s něčím žlutým.

V popředí zájmu byly ochutnávky pravého řepkového medu. O jeho prospěšnosti se více dočtete na straně 30.

POZNÁVEJTE S NÁMI ZEMĚDĚLSTVÍ

Podporujeme projekt Zemědělství žije! Zemědělského svazu České republiky. Prostřednictvím nejrůznějších zábavných vzdělávacích aktivit se snažíme přiblížit zemědělství laické veřejnosti a především dětem ukázat jeho rozmanitost. V letošním roce naše plány narušila nouzová koronavirová opatření, a proto se snažíme zábavné hry na téma MALÝ FARMÁŘ a poznávání zemědělství od semínka po vidličku přiblížit prostřednictvím zábavných her pro celou rodinu. V aktuálním vydání naleznete v pořadí již třetí populárně naučnou hru pro celou rodinu. Kromě toho, že si Vaše děti procvičí bystrost a paměť, poznají zábavnou formou i zemědělské plodiny, techniku a potraviny, na kterých si díky zemědělskému odvětví každý den pochutnáváme.

ZAPOJILI JSME SE DO FIREMNÍHO DOBROVOLNICTVÍ

V letošním roce jsme se rozhodli podpořit hlavní myšlenku firemního dobrovolnictví „Darovat & Získat“ („Give & Gain“). Vyšetřili jsme si čas a rozšířili řady firemních dobrovolníků po celé České republice. Po hektickém koronavirovém období neziskové organizace vítaly především pomoc při zvelebování zahrad, parků a hospodářských budov. Věříme, že naše práce udělala radost dětem v pražském Toulcově dvoře, v pardubickém dětském centru Veská a zrakově postiženým lidem v centru Palata na pražském Smíchově. Kolegyní, které se rozhodly věnovat svůj čas pro dobrou věc, jsme se ptaly, co jim letošní 10. ročník mezinárodního dne firemního dobrovolnictví DAL.

„V Dětském centru Veská jsme si vyslechly příběhy o maminkách, které utekly domácímu násilí, nezletilých maminkách, miminkách narozených se závislostí na návykových látkách a spousty dalších příběhů. Čas a sílu jsme využily k péči o rozlehlý areál s velkou zahradou, který centrum obklopuje. Kromě dobrého pocitu z odvedené práce jsme si odnesly silný zážitek z vyprávění. Odcházely jsme plné vděčnosti, že můžeme žít klidný život“.

**Anička Kovaříková,
Jitka Sečková, AGROFERT, a.s.**
poskytly pomoc pardubickému Dětskému centru Veská.

„Původně jsem měla představu, že budu pracovat s klienty domova Palata, tedy se zrakově postiženými seniory. To pro mě byla určitá výzva, jak s nimi navázat kontakt a jak jim být prospěšná. Přiznám se, že jsem se těšila. Vzhledem ke stále trvajícím opatřením v souvislosti s koronavirem jsme nakonec celý den pracovaly na zahradě, respektive v parku. Jelikož těmito činnostmi zaplňuji volné chvíle i na své zahradě, šla nám s kolegyní práce rychle od ruky a všichni se v Palatě divili, jak rychle jsme úkoly plnily ☺ Byl to zkrátka den, kdy jsem věnovala svou práci a energii lidem, kteří těžky upravené prostředí ke svému těžkému životu potřebují.“

**Jarka Doležalová
a Zuzana Kosiková, AGROFERT, a.s.**
pomáhaly v Domově pro zrakově postižené na Praze 5

„Toulcův dvůr je úžasné místo, na kterém si připadáte jako na venkově, i když jste jen pár desítek metrů od zastávek pražských tramvají. Jde o ekologické centrum, které děti učí poznávat a chránit přírodu a zaměstnává desítky zdravotně znevýhodněných lidí. Na farmě jsme pomáhaly zvelebovat ohradu pro zvířata, která je chrání mimo jiné i před liškami. Ty si prý tohle místo velmi oblíbily. Tenhle den přinesl kromě krásného pocitu z nově natřené ohrady také možnost setkání s milými lidmi, kteří dělají svou práci srdcem.“

Mirka Žirovnická, AGROFERT, a.s.

„Dala jsem do toho všechno. Ta vrata to totiž potřebovala jako sůl. A já vlastně taky. Na dvorku u slepic, pod širou oblohou a se štětcem v ruce se jen těžko myslí na starosti. Čistá hlava, mysl ponořená do barvy a nad hlavou žlutéj puňta. ☀️ Co je víc?“

Adéla Čabayová, AGROFERT, a.s.

DEZA MÁ BIOLOGICKOU ČISTÍRNU ODPADNÍCH VOD A DÍKY TÉTO INVESTICI BUDE „ZELENĚJŠÍ“

Na konci května spustila Deza do zkušebního provozu biologickou čistírnu odpadních vod. Jedná se o největší rekonstrukci v historii provozu Vodního hospodářství společnosti. Její výstavba trvala dva roky a náklady na realizaci se vyšplhaly na téměř půl miliardy korun. Kolaudace je plánována na podzim příštího roku.

Původní čistírna z roku 1967 byla sice funkční, technologicky ale zastaralá. „Provedená rekonstrukce zajistí plnění limitů sledovaných znečišťujících látek na úroveň nejlepších dostupných technik. Hlavní přínos by měl nastat u hodnoty celkového dusíku, a to díky nově zařazenému technologickému stupni denitrifikace. Již nyní sledujeme čtvrtinové koncentrace emisí dusíku a to jsme teprve na začátku zkušebního provozu.“, zhodnotil současný stav Jaroslav Obermajer, vedoucí odboru ISO a životní prostředí. V investicích do ekologie Deza tímto projektem letos nekončí. Stejně aktivní byla i v minulosti, kdy za posledních 25 let investovala do zkvalitnění životního prostředí více než tři miliardy korun. ■

PRIMAGRA ODSTARTOVALA MODERNIZACI VÝROBNY KRMNÝCH SMĚSÍ

V Primagře se nenudí ani v době koronavirové. V květnu začala ve firmě komplexní rekonstrukce výroby krmných směsí. Výsledkem bude kvalitnější výroba a bezpečná krmiva, která splňují stále přísnější předpisy z hlediska kontaminace a zoonózy. Nové technologie budou více vycházet vstříc zákazníkům a reagovat na jejich měnící se požadavky. Celková modernizace půjde navíc ruku v ruce se snižováním výrobních nákladů zejména u balených krmných směsí. Kvalitní věci si žádají dostatek času, a proto je celková rekonstrukce rozdělena na tři etapy. První dvě se mají realizovat do konce letošního roku. Pokud vás zajímá, jak tato rekonstrukce vypadá při startu, podívejte se na fotografie. Zachycují odstranění starých expedičních zásobníků a zahájení výstavby nové expediční linky.

KMOTROVA SALÁMOVNA MALÁ A NAŠE!

Společnost Kmotr – Masna Kroměříž na jaře otevřela asi nejmenší prodejnu ze všech „masňáků“. Malou velikostí, ovšem velkou stylem. V prodejně se snoubí retro design dvacátých let s moderní technologií. Interiéru v bílo-černém provedení vévodí staré kovové okno, za kterým dění v prodejně od karet sledují mafiáni. Najít kovové okno přesně pro nás byl oříšek, nakonec se našlo na rekonstruované garáži u 100 let starého domu naší zaměstnankyně. A když už jsme si pohráli s designem prodejny, nemohl zůstat název jen tak obyčejný. Jak by se mohla jmenovat prodejna jednoho z předních výrobců trvanlivých salámů v České republice? KMOTROVA SALÁMOVNA! Prodejna je sice malá, ale na sortimentu to rozhodně nepoznáte. Vybrat si můžete ze široké škály našich kvalitních salámů a klobás, včetně dárkového balení. Nabízíme také čerstvé české hovězí a kuřecí maso a vejce od společností z koncernu Agrofert. Samozřejmostí jsou také ochutnávky našeho zboží a speciální akční nabídky. Více o akcích a novinkách KMOTROVY SALÁMOVNY naleznete na www.kmotr.cz

Takže když vás cesty zavedou do Kroměříže, nezapomeňte navštívit naši prodejnu. Určitě se vyplatí se zastavit, i pokud kolem Kroměříže pouze projíždíte po dálnici. Sídlíme minutu od sjezdu z dálnice D1 Kroměříž – východ (sjezd 260 km). Budeme se na vás těšit každý všední den.

A nezapomeňte, že ...i chuť má svého Kmotra a Kmotr má KMOTROVU SALÁMOVNU! ■

JEDINEČNÉ INOVATIVNÍ KMOTROVKY

Společnost Kmotr – Masna Kroměříž, a.s. uvedla na trh nový výrobek Kmotrovky. Vychutnat si je můžete ve čtyřech příchutích – hovězí, česnekové, paprikové a uherákové. Poslední zmíněné, Uherákové Kmotrovky, získaly v loňském roce ocenění v soutěži „Cena Potravinářské komory ČR o nejlepší inovativní potravinářský výrobek“.

A v čem jsou vlastně Kmotrovky tak jedinečné a inovativní? A víte, proč jsou vhodné pro řidiče i cyklisty?

Výjimečnost Kmotrovek tkví ve speciálním výrobním postupu. Na výrobu je použito kvalitní maso a vybrané koření. Místo střev se při plnění použije alginátový gel, který se získává z mořských řas. A jak je možné, že se Kmotrovky při výrobě nerozpadnou a drží svůj tvar? „Dílo Kmotrovek je při narážení vytlačováno přes tzv. koextruzní hlavu, pomocí které je na jeho povrch nanášena velmi tenká vrstva alginátu. V následujícím technologickém kroku dojde ke skrácení povrchu naraženého výrobku chloridem vápenatým, který zajistí dostatečné „zpevnění“ struktury alginátu tak, že se s výrobkem dále může pracovat podobně, jako by byl naplněn do střev“, přibližuje taje výrobního procesu MVDr. František Mikeš, výrobní ředitel společnosti. Díky tomu si můžete nerušeně vychutnat plnou masovou chuť.

A když říkáme plnou masovou chuť, tak to myslíme opravdu. 100 g Kmotrovek je vyrobeno ze 180 g masa. Díky tomu obsahují vysoké množství proteinů a proto jsou vhodné pro všechny, kteří potřebují rychlou energii. Třeba právě pro řidiče na dlouhé cestě či cyklisty na kratších i delších výjezdech. Skvělé jsou jako rychlá svačinka na výlety i do kanceláře, při sportovním výkonu i při sledování televize. Kmotrovky potěší i nízkým obsahem soli. Díky speciálnímu obalu s laserovou perforací se navíc k pochoutce dostanete raz dva. Třeba na vrcholku Pradědu, při sjíždění Vltavy či při koupání na Mácháci.

Užijte si cesty plné chutí! A ať vás už zavedou kamkoli, nezapomeňte, že i chuť má svého Kmotra!

ŘEPKOVÝ MED JE U VČELAŘŮ OBLÍBENÝ PRO SNADNOU STRAVITELNOST

Med „znají“ a minimálně jednou v životě ochutnali všichni. Pokud vyslovíme slovo MED, vybaví se nám jeho sladká chuť rozplývající se na jazyku, co zahřeje, zároveň osvěží a někdy i vyléčí. Málokdo už ale ví, že med zpomaluje stárnutí, působí jako přírodní antibiotikum a neubírá tělu vápník. Řada mýtů koluje i o kvalitě různých druhů medu a ruku na srdce, kdo z vás ví, jak se tahle pochoutka vlastně vzniká? Nejen na to jsme se ptali personální manažerky Jarky Doležalové, jejíž manžel je zkušeným včelařem.

Na prvním žlutém dnu se ochutnával řepkový med. Čím je výjimečný?

V jamám období, kdy včely potřebují spoustu energie pro svůj rozvoj a výživu, je hlavní surovinou pro včely pyl. Je pro ně zdrojem mnoha bílkovin a včely ho potřebují i pro výživu nových generací. Prvním zdrojem pylu, ale i tolik potřebného nektaru, je právě řepka. Ta začíná kvést koncem dubna a dokvétá v průběhu května. Pro včely je pyl z řepky a řepkový nektar cennou surovinou, kterou v tomto ročním období nelze v takovém rozsahu žádná jiná rostlina poskytnout.

Dá se tedy říct, že řepkový med je „vyrobený“ pouze z řepky?

„Řepkový med“ obsahuje zhruba 90% nektaru řepky, zbytek tvoří nektary pampelišek a ovocných stromů. Na rozdíl od ostatních medů má ideální poměr glukózy a fruktózy a mezi řadou včelařů je právě pro jeho snadnou stravitelnost tou pravou pochoutkou. Pro názornost z jednoho hektaru porostu řepky je možné za dobrých podmínek získat od včel i desítky kilogramů medu. Ne nadarmo se tento med řadí mezi nejvýznamnější jamí snůšky včel. Prospěšnost je samozřejmě oboustranná. Opylená řepka = vyšší hektarový výnos.

Řepkový med má krásnou světle žlutou barvu. Jak získá med tmavý odstín?

Řepkový med je med květový. Tmavší odstíny mají medy medovicové. Mají nejen

tmavší barvu, liší se i tím, že pomalu krystalizují. Díky vyššímu obsahu minerálií a menší kyselosti mají harmoničtější chuť. Medy ze smrkové medovice jsou například hnědočervené, hnědozelené jsou medy jedlové a třeba med z dubové medovice patří k nejtmavším.

Výrobu medu znáte stejně dobře jako zkušený včelař. Jak vlastně med vzniká a co vás na tom nejvíc fascinuje?

Včely med tvoří z nektaru květů rostlin nebo z takzvané medovice (*pozn. jedná se o šišávy vylučované některými druhy hmyzu, zejména mšicemi*). Právě nektar a zmíněnou medovici sbírají včely s onou příslovečnou pílí a výkonností. Fascinující je pro mě hlavně ta souhra s květinami a šestý smysl včel. Stačí je někdy jen pozorovat a s údivem žasnout...

Co se děje s nektarem a medovicí dál?

Včela je přetvoří pomocí výměšků hltanových žláz a výslednou tekutinu „uskladní v plástech“. Buňky v plástu mají záměrně tvar šestiúhelníku. Neexistuje totiž jiný

Z HISTORIE MEDU

Med znali již naši dávní předkové. Už jeskynní lidé ve svých skalních kresbách věděli, co je tahle sladká slast. Egypťané se dávali pohřbít se svými poklady a medem, královny používaly med do koupelí a nesmíme opomínat ani staré Řecko a Řím. Naši předci na med vlastně pohlíželi jako na božský zázrak. Ona vlastně podstata medu zůstává záhadou dodnes. Ani po dlouholetých vědeckých výzkumech neznáme o medu vše. Med má obrovské uplatnění nejen v kuchyni, ale i v lékařství či v kosmetice. Má také hojivé a konzervační účinky. Například vojevůdce Alexandra Velikého převázeli jeho věrní z boje v rakvi zalitého právě medem.

matematický útvar, než šestiúhelník, který je schopen na dané ploše vytvořit největší obsah a zároveň zamezit tepelným ztrátám. V plástech včely udržují stálou teplotu 35 stupňů celsia. Důvodem je jednak výchova včelího plodu, a dále i „výroba medu“, protože při této teplotě se tolik potřebný nektar mění na hutný a stálý med. Tento proces vlastně trvá jen několik dnů až týdnů.

Jak se hotový med dostane z plástů ven?

Vytočením. Nemyslím tím včelaře, ale medu. Dávno je pryč doba, kdy se med vyřezával a vysával z plástů. I když se přiznám, že jsem v jednom Italském hotelu ráno k snídani obdržela med přímo v zavíčkováném plástu a asi jako jedinou mě nepřekvapilo co to vlastně je. Takže v našich podmínkách se med vytáčí, resp. získává, působením odstředivé síly v tzv. medometech. Odstředivou silou se med z odvíčkových plástů (vosková víčka z medných buněk) vytočí. Většina medometů je elektrických. Plásty by se měly vytáčet nejlépe bezprostředně po jejich odebrání z úlu. Jinak je jejich vytáčení zdoluhavé, nedokonalé a někdy i nemožné. Med ztuhne a z plástů se již nedostane. Po vytočení z plástu se med musí ještě vyčistit a poté uchovávat v suchu, chladu, ve tmě a ideálně ve skle.

Co všechno obnáší práce včelaře?

Včelař musí včelám především rozumět, milovat je a mít tuhle práci rád v podstatě po celý rok. Nejde jen o jaro a léto. Koncem léta se musí včely začít přikrmovat cukerným roztokem. To proto, že med, který jim vlastně v sezóně medu vezmete, je jejich zásobárna na zimu. Ony si musí vytvořit pro sebe z cukerného roztoku novou zásobu, kterou přes zimu spotřebují. Na podzim musíte včely zase zazimovat, zateplít. A víte co je ideální zateplovací materiál? Klasický novinový papír, který se v jednotlivých vrstvách dává nad rámky v úlech, kde včely zimují. V zimě jste navíc truhlářem, opravujete úly, připravujete rámky, vyvábíte včelí vosk, vyrábíte mezistěny (*pozn. stavby pro plásty*). Letní ošetřování včelstva a vytáčení medu je už jen taková třešnička na dortu. I když pěkně zasloužená. Jako taková „šedá“ pomocnice u včel znám všechny tyhle práce velmi dobře. Za ty roky, co manželovi pomáhám v jeho zálibě, vnímám tohle všechno jako samozřejmost. On má včely pro lásku a radost. A takový je i med. Každý včelař, kterého znám to tak dělá. Ta energie je v medu znát, a proto mít med od včelaře znamená dostat k té lahvi i kus neanonymní lásky a radosti. Tu bohužel v supermarketu nenajdete. ■

KRIMI KAUZY

Divize interní bezpečnosti

ROZJEZD

Mistr dřevařské výroby ve společnosti Wotan Forest pomáhal svému známému s rozjezdem zahradnické firmy dosti nestandardním způsobem. Načerno mu za pár korun prodal čtyři fúry odřezků a kůry v hodnotě téměř 50 000 Kč. Nutno podotknout, že na rozjezd jiného dojel on sám...

PŘEHAZOVANÁ

Dva zaměstnanci Kosteleckých uzenin kradli na směně uzeniny a na šatně co se hodilo. Odcizené věci pak v batohu přehodili přes plot závodu, prošli „čistí“ přes bránu a lup si vyzvedli. Celkově si batůžkáři odnesli výrobky a ochranné prostředky za 10 000 Kč.

STEAKY ZA PASEM

O tom, že časy a způsoby se mění, se přesvědčili strážníci ve společnosti Vodňanská drůbež. Agenturní pracovník odcházející ze závodu neměl za pasem pověstně 2 kolty, ale přes 2 kg chlazených kuřecích steaků. Nicméně ani na ty neměl povolení a tak mu byl vysloven zákaz vstupu.

„CHYBÍ NÁM LIDÉ, KTERÍ JSOU S LESEM SVÁZANÍ“

vysvětluje hlavní problém při hledání nových lidí ředitel lesnické divize Unilesu Jan Krebs

Práce v lese je pro něj tak trochu celoživotní dovolená. Život bez lesů by si totiž už ani nedovedl představit. Pravidelně navštěvuje všechny lesnické provozy společnosti rozložené na území Libereckého a Ústeckého kraje včetně harvesterového střediska, které pracuje po celé republice.

Les má v jeho očích zaběhlý rytmus a žije si svým životem, který bychom neměli narušovat například hlučnými návštěvami nebo jízdou na motorkách. Navíc bychom měli všichni dodržovat rčení „Co do lesa neseš, to si i odneseš“ a také „Všeho moc škodí“.

Jak vypadá pracovní den ředitele lesů?

Vstávám kolem páté a hodina, kdy bych si mohl říct „padla“, prakticky neexistuje. Během dne se rozhodně neobejdu bez auta a telefonu. Pravidelně navštěvuji všechny naše provozy, a jelikož máme také harvesterové středisko, které funguje ve 12hodinových směnách včetně víkendů a svátků, musím být neustále na telefonu. U nás v podstatě není doba, kdy by se nic nedělo. Doprava jezdí neustále a vagonů se nakládají dlouho do večera. S tím souvisí i dohled nad lidmi, kteří v lesích pracují. V současné době zpracováváme kůrovcovou kalamitu, tak veškeré lesnické práce běží na plné obrátky a dostáváme se na historicky nejvyšší čísla vytěženého a vyexpedovaného dřeva.

Máte nějaké roční období, kdy je práce v lesích méně?

Jediné volnější období je v zimě, když napadne sníh a kdy nemohou probíhat pěstební práce a i těžební činnost a odvoz dřeva je omezen. Na druhou stranu se snažíme

využívat suchou a chladnou zimu k těžbě na lokalitách, na které se na jaře nebo v létě s lesní technikou hůře dostáváme. Některé louky a pole totiž nejsou v této době posečené, nebo jsou podmáčené. Naopak nejvíc práce je v lese na jaře, kdy se lesy obnovují a kdy po zimě přibývá těžební činnost a expedice dřeva.

Během návštěvy Unilesu jste nás provedl lesem a ukázal práci těžebního a pěstebního dělníka a také operátora harvestoru, což je moderní stroj, který dokáže stromy pokácet, odvětvit, rozřezat na výřezy a změřit. Jsou to pro vás nejdůležitější lesní profese?

No, ještě jsme nepotkali těžební traktoristy, kočí, naše mistry lesní výroby a mnoho jiných profesí, které se podílejí na lesní výrobě. Určitě se nedá říct, že by některá profese byla důležitější než jiná. Já považuji každou práci v lese za důležitou a vážím si každého, kdo pracuje poctivě, ochotně a s úsměvem.

Jsou nějaké profese, na které se složitě shání lidé?

To ani ne. Problém je, že nám chybí lidé, kteří jsou s klíčovými lesnickými profesemi svázáni. Myslím tím lidi, kteří pocházejí z lesního prostředí. Pokud hledáte někoho ke koním, například profesi kočího, je nejlepším kandidátem člověk, který pochází z rodiny, kde se s koněm pracuje. Realita lesů je jiná, než jak to vypadá ve filmech. Krása a romantika je v nich sice pořád, ale práce v lese je také o ekonomice. Lesník je v podstatě zemědělec, i když na jiných pozemcích, než jsou pole nebo stáje. Jen mezi sítí a sklizní jsou v lese desítky let.

V čem lesům dnes lidé nejvíc ubližují?

Les má svůj zaběhlý rytmus. Je to soubor ne-

ustále se měnící živé i neživé přírody – stromů, půdy, zvířat, hmyzu... Neměli bychom ho proto extrémně narušovat. Není například vhodné být v lese brzy ráno a naopak v něm setrávat dlouho do večera. Zvěř potřebuje klid na pastvu. Pokud zvěř rušíme, zalezou hlouběji do lesa, schová se do houštin, a protože má v sobě biologické hodiny, které jí říkají, že se má každé tři hodiny napást, okusuje stromy a sama les poškozuje. Když jdou lidé do lesa, měli by fungovat podle rčení „Co do lesa neseš, to si z lesa i odneseš“. Pokud lidé jezdí v lesích na horských kolech, nebo třeba koních, měli by jezdit po cestách. A být ohleduplní. Velký problém jsou dnes hlavně motorky a čtyřkolky, které do lesa vůbec nepatří, a přesto se v něm často objevují. Lesní zákon sice říká, co můžeme a co ne, ale lidé to nechtí.

Náš lesní zákon patří k nejpřísnějším v Evropě. Co si o něm myslíte? Měl by být benevolentnější?

Jsem rád, že je takový, jaký je, ale měl by být ctěný všemi stranami – lesníky, veřejností a celou společností. Naši předci vypěstovali krásné lesy, a pokud se k nim budeme všichni chovat ohleduplně, bude to stačit. Všichni musí vnímat, že máme vůči němu práva i povinnosti.

Snažíte se důležitost lesů přibližovat veřejnosti i na oblíbených lesnických akcích?

Lesnických akcí chystáme během roku celou řadu. Účastníme se lesnického dne v Ralsku, který se ale letos vzhledem ke koronavirové pandemii neuskuteční. Doufám ale, že covid-19 nenaruší lesnický den ve Šluknově, kterého se účastníme a částečně ho sponzorujeme. Tahle zářijová akce přibližuje lesní práce a lesnické školství široké veřejnosti. Velký zájem bývá o výstavy lesní techniky. Uniles na tomto dni vystavuje nejen harvestory, ale například i živé koně, na kterých se mohou děti svést. Nechybí doprovodný program – troubení na lesní rohy, soutěže v řezání a sochání motorovou pilou, timber show (*pozn. sport, který pochází z Kanady*) a samozřejmě prostor pro popovídání a posezení. Přijďte se 12. září podívat do Kunratic u Šluknova.

Řada lidí chodí do lesa odpočívat, jak je to u vás?

Lesem žiju i ve volném čase, protože jsem také myslivec. Les je můj životní styl a jsem v něm moc rád, i když si při jeho návštěvě hlavu moc nevyčistím, protože v něm často přemýšlím o pracovních věcech. Les přesto beru jako celoživotní dovolenou. ■

MALÁ DÍVKA NA VELKÝCH STROJÍCH

Ženu za volantem velkého traktoru hned tak nevidíte. Tedy pokud se nevypravíte do okolí Hradce Králové, kde se s ní můžete setkat každý den. Drobné, křehké a půvabné Kateřině Zitové učarovaly traktory natolik, že si profesi traktoristky zvolila za své povolání.

Kateřino, vás bavila technika už od mala? Dá se to tak říci. Již jako malá holka jsem pomáhala tatškovi v dílně, když opravoval auta. Pak jsme se přestěhovali na samotu a tam strejda parkoval staré Zetory, ale těch jsem se v té době ještě bála.

S traktory jste se spřátelila až později, je to tak?

Původně jsem chtěla jít ke koním. Učiliště ale bylo daleko, a tak jsem šla na zemědělskou do České Lípy, kde jsem studovala obor zemědělec – farmář. Po absolvování školy jsem nejdříve pracovala v sadech, ale táhlo mne to k větší technice. Mohla za to zřejmě školní praxe, kdy jsme jezdili s traktory orat. A tak se stalo, že jsem u nich skončila. Jezdila jsem postupně s různými traktory Case měla možnost vyzkoušet si i traktory New Holland.

Máte již tedy bohaté zkušenosti.

Co na traktorech Case z hlediska řidiče nejvíce oceňujete?

Pohodlí. Mají lehké řízení, dají se řídit i malíčkem. A líbí se mi řazení pod zátěží.

Jsou to velmi silné traktory.

Jaký je to pocit, mít v rukách 270 koní?

Je to jiné než řídit osobák?

Tak to určitě. Máte větší a lepší rozhled, lepší odhad, kolikrát projedete mezi autama na deseti centimetrech. A pocit bezpečí. Kdyby do vás narazil nějaký osobáček nebo dodáv-

ka, tak to ani necítíte. Mé pocity jsou tedy velmi dobré.

Jak rychle jezdíte s traktorem po silnici, když se přesouváte?

Mám povolenou rychlost padesát a tolik také i Case jezdí.

Co kolegové traktoristé, jak ti vás jako ženu berou?

Ze začátku byli vykulení, jako všichni, kdo mne za volantem traktoru uviděli, ale zvykli si. Berou mne. Spíše vykulení jsou teď řidi-

SPÍŠE VYKULENÍ JSOU TEĎ
ŘIDIČI OSOBÁKŮ,
KDYŽ SE PŘESOUVÁM PO SILNICI
NA POLE, TI NEVĚDÍ, CO MAJÍ
DĚLAT, NEJSOU SI JISTI,
ZDA SE JIM TO NEZDÁ,
ŘÍKÁ KATKA S ÚSMĚVEM.

či osobáků, když se přesouvám po silnici na pole, ti nevědí, co mají dělat, nejsou si jisti, zda se jim to nezdá.

Když jsou polní práce, to asi býváte na poli od rána do večera.

Normálně pracujeme od sedmi, ale v sezoně klidně od pěti, od šesti, záleží na tom, co se

dělá. Ale třeba já, když mám lis, tak nemohu kvůli rose vyrazet brzy, protože by byla mokrá sláma. Předtím si proto ještě na tom lisu dělám údržbu, kterou třeba večer už nestihnou.

A co děláte mimo sezonu?

Jsem na dílně a pomáhám s opravami. Ty velké, těžké nezvládám, ale ty menší ano.

Takže když se vám na poli stane nějaká drobnější závada, jste schopná si ji sama opravit?

Když se mi třeba rozbije vázání na lisu, tak si to dokážu spravit. Spadne mi řetěz, tak to rozeberu a dám zpátky, to také zvládnou. Ale třeba minulý rok nám stále zlobilo u lisu vázání a nemohli jsme na to přijít, proč, tak po pátém pokusu už musel přijet servis.

Zbývá vám po tak náročném dnu ještě chuť na něco jiného, třeba jít do kina nebo si zatancovat?

V sezoně moc ne. Přítel je také traktorista, má to tedy obdobně jako já. Ale čas si uděláme, i do kina zajdeme. Já si pak ještě chodím po práci zajezdit na koně.

Co vás baví víc: Jízda na traktoru, nebo ježdění na koni?

To je tak padesát na padesát.

Traktorům tedy zůstanete věrná i v budoucnu?

Určitě. ■

OLMA MĚNÍ SVOU TVÁŘ

Jak jistě příznivci a věrní zákazníci zaznamenali, prochází marketingová tvář Olmy poslední dva roky turbulentními změnami.

Nejprve změnila Olma své logo, které odkazuje na tradici a rok založení mlékárny. Poté jsme se pustili do redesignu našich produktů. Jako první přišly na řadu naše čerstvá mléka a smetany. Další produkty jako selské jogurty a výrobky řady BIO, kromě nových obalů a nového designu, prošly i změnou receptur, nebo i změnou příchutí jako dezertní řada Cavalierů. Kromě toho jsme na trh uvedli i nové produkty Kyšku nebo Olomoucké tvarohy v kelímku anebo oblíbené pudinky bez přidaných éček a pudinky s ovocem a šlehačkou. Všechny tyto změny jsme promítli do našich nových webových stránek, které jsme zjednodušili a zatraktivnili pro vás, naše zákazníky. Moderní vzhled nabízí u jednotlivých produktů jasný přehled benefitů, výhod produktu a přehled obchodníků, u kterých daný produkt zakoupíte. Novinkou je také uvedení aktuálních akčních cen na trhu. Pravidelně vás informujeme o aktualitách a novinkách, které pro vás připravujeme. Zaregistrovali jste reklamní spoty s Veronikou? Vzhledem k velkému ohlasu jsme je umístili i na nový web a Veronika vás u každého produktu provází informacemi nebo příběhem. Naším cílem bylo vytvořit přehlednější a uživatelsky příjemnější webové stránky, na kterých jednoduše naleznete všechny potřebné informace týkající se našich výrobků. Věříme, že se vám naše webové stránky budou líbit. ■

NOVINKA 2020 GRILOVACÍ TYČINKY OD KRAHULÍKA

Pro letošní sezónu jsme doplnili řadu Na Gril o další produkt – Grilovací tyčinky. Tyčinkami navazujeme na loňskou novinku, klobásy a klobásky Na Gril. Postupně tak rozšiřujeme grilovací sortiment, abychom pokryli potřeby všech milovníků grilování. Tyčinky koupíte ve 120gramovém balení ve třech variantách – s medvědí česnekem, se sýrem a s chilli. Všechny produkty řady Na Gril jsou tradičně vyrobeny bez lepků. Grilovací tyčinky jsou navíc výjimečné především proto, že se jedná o výrobek bez střívků. V budoucnu chceme rozšířit naše portfolio bezstřívkových produktů o další novinky i mimo řadu Na Gril.

PŘÍBĚH ZNAČKY PENAM

VZNIK A SOUČASNOST

Historie pekáren Penamu (PEkárný NA Moravě) sahá několik desetiletí do minulosti, ale značka jako taková letos slaví 20 let od svého vzniku.

Penam šel v průběhu let cestou akvizic mnoha pekáren, mlýnů, a dokonce i kompletní výstavbou několika pekáren. Jako jeden z mála pekařů investoval a dále investuje, a to v řádech stovek miliónů korun. Dnes je nejen díky tomu Penam nejznámější značkou v pekařině na českém trhu. Snaží se tak být lídrem v pravém slova smyslu a pekaři z Penamu přichází se spoustou inovativních novinek, jako je například chléb téměř bez sacharidů, proteinový chléb nebo inovativní toustový chléb. Neustálá analýza spotřebitelského chování a sledování trendů pak dále využívá pro nastavování inovačních plánů. Nejen tím Penam naplňuje svoji vizi být Pekařem první volby. Díky usilovné práci všech zaměstnanců a mnoha velkým rozhodnutím nakonec Penam v minulém roce úspěšně dokončil akvizici dřívější jedničky na trhu – United Bakeries. To je příběh, který Penam píše v dnešních dnech a který ovlivňuje celou českou pekařinu.

JAK SE O PENAMU PSALO PŘED 20 LETY

Společnost Penam, spol. s.r.o. vznikla sloučením dvanácti tradičních moravských výrobců mlýnsko-pekařenského průmyslu. Cíl byl jednoznačný: sloučením tradičních výrobců a sjednocením vyráběného sortimentu produktů vybudovat pevné a trvalé postavení na trhu a dokonale uspokojovat vzrůstající nároky a potřeby co největšího počtu odběratelů a zákazníků.

V jednom z prvních rozhovorů pro firemní Magazín Pecem bylo přání, aby se Penam stal spolehlivou, pružnou, tržně orientovanou a pro konkurenci obávanou firmou postavenou na kvalitních zaměstnancích. Jsme přesvědčeni, že dnešní výsledky předčily tato očekávání. ■

LÁŽDOVY TIPY NA NEFALŠOVANOU GRILOVAČKU

VŠECHNO TO ZAČÍNÁ SPRÁVNÝM
VÝBĚREM GRILOVACÍCH „MASOPARÁD“,
NACHYSTÁNÍM OBLÍBENÉHO GRILU
A SPRÁVNÝM NAČASOVÁNÍM ZÁŽEHU.

A JAK TO NEJLÍP PODCHYTIT?

I Promysli, kolik grilfašmejků se sejde, a podle toho vyber klobásky a burgery, ať nikdo netrpí břišním kručením. Pokud nevíš co, inspiruj se na www.neolitujes.cz, tam najdeš všechny moje vychytávky, co jsem si letos pro Tebe připravil. Mně se osvědčilo na start ogrilovat Echt Bavoriš, ty jsou hotový raz dva, a než se pěkně opečou další grilparády, tak dokážou zahnat první sbíhající se sliny. Pokud se chceš ale na začátku opravdu blejsknout, tak svou grilovačku odstartuj Masošpejlema, protože ty posunou každou grilovačku o level výš. A když si dáš tu práci a vlastnoručně k nim připravíš ten správný dip, tak věř, že se v očích přátel staneš rázem mistrem grilu!

LÁŽDOVA HORKÁ RADA

NÁKUP A PŘEPRAVA

V teplých letních dnech maso a klobásky přepravuj z obchodu vždy v chladičce tašce nebo boxu. Do nákupního košíku je dávej jako poslední, a pak co nejrychleji je dej doma do chladničky. Základem zachování kvality a správné chuti je totiž co nejméně porušit teplotní řetězec. Vozit je 1/2 dne v autě jím rozhodně neprospěje...

PŘED VLASTNÍM GRILOVÁNÍM

je ale nech vždycky odpočinout na pokojovou teplotu. Stačí cca 20 minut. Nedostaví se pak žádný teplotní šok, nedojde k ztuhnutí a vše zůstane krásně šťavnatý. (Tedy pokud to nenecháš na grilu jít do černoty ☺)

2 Další základ úspěchu není ani tak výběr grilu (tady má preference každý jiný, podle svých možností), ale jeho čistota! Na spáleninách ani ten nejlepší burger nebude nikdy fajnovej. Taaaákže po každé grilovačce nechej gril vypálit a pořádně ho vyčisti. Pokud jsi tak ještě neudělal, tak před další grilovačkou se na to určitě vrhni.

3 Pořádně a správně rozžhaveno, to je taky hodně důležitý. Je jedno, jestli žhaviš uhlí, elektrický gril nebo pouštíš plyn. Hlavně ať to žhne a k tomu samozřejmě musíš mít připravený to správný nářadí a „grilparády“.

4 Jdeme na to!
Echt Bavoriš se krásně už grilují. Masošpejlema za chvílku oslníš, ale grilovačka ještě nekončí. Teď přijde na řadu připravit „hlavní chod“ burger Dvouručák nebo pořádnou fláckotu masa.

5 Pokud si tohle všechno zvládl, tak si klidně otevři třeba jedno orosené, ťukni s přáteli a nalaď správnou hudbu. Vše absolutně vyklidněně, s pokorou a úsměvem. Jak to začne vonět, bude to tak akorát přesunout na talíř a vychutnávat. A teď už jen přijímej děkované plácání po rameni a uznané pomlaskávání.

NA ZÁVĚR JEDNA LÁĎOVA EDUKAČNÍ 😊

Jestlipak víš, jaký je rozdíl mezi grilovačkou a barbecue? Aby sis nepletl pojmy s dojmy a mohl trochu zamachřit, tak si pamatuj: **PRAVÁ BBQ** je o nízké teplotě a spíš pozvolném čmoudění se nad kouřem, u kterého čím delší dobu strávíš, tím líp. Důležitou roli při BBQ hraje kouř a jeho aroma. Oproti tomu **POCTIVÁ GRILOVAČKA**, to je nad žhavým uhlím šup šup a jde se na to!

LETOS JSEM SVŮJ REPERTOÁR ROZŠÍŘIL, MRKEJ NA NOVINKY

Klobása se sušenými rajčaty,
Echt bavoriš s chilli,
Zauzené cigáro,
Marinovaný bůček
Uživej si krásné letní dny,
Láďa Grileman

LÁĎOVA HORKÁ RADA

Burger Dvouručák je 100% jistota. Z dřívějšíka víš, jak ho správně připravit, ale pokud bys dostal chuť na steak nebo křkovičku a rozhodneš se vyzkoušet něco jiného, tak vždy pamatuj, ať je maso českého původu! A že někdy méně je více – nepřežeň to se solí a raději využij sílu bylinek. Jistota jsou moje produkty **Láďova křkovička** nebo má letošní novinka **Marinovaný bůček**. Je to jen na Tobě ☺

DVĚ TŘETINY TITULŮ MAFRA ROSTOU,

UKÁZALY VÝSLEDKY VÝZKUMU ČTENOSTI MEDIA PROJEKT ZA 4Q 2019 A 1Q 2020

Výsledky národního výzkumu čtenosti Media projekt za 4. čtvrtletí 2019 a 1. čtvrtletí 2020 publikované v květnu potvrdily silnou pozici mediální skupiny Mafra jakožto jedničky domácího tiskového trhu. Nárůst čtenosti zaznamenalo 20 z celkových 33 měřených titulů Mafra. Úspěch zaznamenaly tituly Mafra ve všech sledovaných segmentech. Mediální skupina Mafra je aktuálně největším multimediálním domem v ČR, který prostřednictvím svých produktů pravidelně osloví 3,4 milionu čtenářů tisku a měsíčně 7,8 milionu návštěvníků internetu.

DENÍKY

Mladá fronta DNES se 494 tisíci čtenářů je nadále nejčtenějším celostátním zpravodajským deníkem.

Lidové noviny se 180 tisíci čtenářů budoují i díky čtenářsky atraktivním seriálům, jako například Budovatelé kapitalismu – sérii exkluzivních rozhovorů s aktéry velkého ekonomického třesku u příležitosti 30. výročí sametové revoluce, která je aktuálně k dispozici v rámci prémiového obsahu na **iDNES Premium**.

Metro zůstává nejčtenějším deníkem v Praze.

TÝDENÍKY

Týdeník **5plus2** překonal hranici 700 tisíc čtenářů na vydání.

Zpravodajsko-společenský týdeník **TÉMA** dosahuje se 198 tisíci čtenářů dosud nejvyšší čtenosti, s téměř 10% meziročním růstem.

LIFESTYLOVÉ A SPOLEČENSKÉ ČASOPISY

Meziročně i ve srovnání s posledními publikovanými údaji za 2. pololetí 2019 zaznamenaly nárůst tituly pro ženy, zejména tituly životního stylu, kde mediální skupina MAFRA dlouhodobě čtenářsky dominuje: **Žena a život**, čtrnáctideník – nárůst čtenosti na 238 tisíc čtenárek a čtenářů na vydání.

Cosmopolitan, měsíčník – roste na 116 tisíc a **Harper's Bazaar**, měsíčník – nárůst na 51 tisíc čtenářů a čtenárek na vydání.

Můj svět, měsíčník – s 92 tisíci čtenářů znamenal nejvyšší nárůst, když meziročně vzrostl o čtvrtinu a od posledních měřených dat o více než 40 %.

Tina, týdeník – čtenost roste na 154 tisíc čtenářů.

Rytmus života, týdeník, osloví téměř 400 tisíc čtenářů na vydání.

Pestrý svět, týdeník si přečte 237 tisíc čtenářů.

TELEVIZNÍ ČASOPISY

Meziročně i ve srovnání s posledními publikovanými údaji za 2. pololetí 2019 roste čtenost také všem televizním titulům MAFRA: **TV Max**, čtrnáctideník, leader v segmentu – vede se 422 tisíci čtenáři.

Týdeník Televize, týdeník (104 tisíc čtenářů), **TV Revue**, čtrnáctideník (91 tisíc čtenářů) a **TV Plus 14**, čtrnáctideník (81 tisíc čtenářů) zaznamenaly od posledních zveřejněných výsledků nárůst o 10 a více procent.

ČASOPIS COSMOPOLITAN Z PORTFOLIA MEDIÁLNÍ SKUPINY MAFRA PŘICHÁZÍ S NOVÝM OBSAHEM I GRAFIKOU CÍLÍ NA NOVOU GENERACI ČTENÁŘEK Z ŘAD MILENIÁLEK

Časopis Cosmopolitan, nejčtenější tištěný měsíčník pro mladou ženu na světě, přichází s novou koncepcí, která reflektuje přání a potřeby nové cílové skupiny čtenářek (25-35 let). Dospělé mileniálky se ve vnímání světa od předchozí generace v mnohém liší. Mají jiná očekávání od života, jiné pracovní návyky i jiný způsob získávání informací. Vyrostly s chytrým mobilním telefonem v ruce. Měsíčník Cosmopolitan se vyvíjí a roste společně s nimi, což se aktuálně odráží i v novém obsahu a grafice. Textovou publicistiku střídají stránky podobné instagramovým formátům. Nechybí také zábavné a výstižné piktogramy, na které je čtenářka zvyklá ze sociálních sítí.

Zatímco na Instagramu ale čtenářky nahlížejí do života druhých a ukazují i svůj život, v časopise získávají pozornost výhradně pro sebe. Dostává se jim inspirace a informací, které sahají daleko za hranici běžně sdělovaných skutečností, a to ve všech oblastech jejich života (práce, zdraví, láska, krása, móda, planeta, sex, dekor, jídlo, cestování, cvičení, příběhy inspirativních žen, rozhovory

s celebritymi a influencery atd.). Oproti hektickým veřejným sociálním sítím Cosmopolitan čtenářkám nabízí také více osobní intimity a zklidnění. S časopisem mohou navíc snadno komunikovat přes digitální platformy. „Generace mileniálek nás vyškolila v tom, že není nejdůležitější v životě soustředěně tlačit na výkon, být první, perfektní a s křečovitým úsměvem na rtech zvládat všechno. Tyhle mladé úžasné ženy dokážou zpomalit, odpočívat, uvolnit se, přiznat své slabosti, ale zároveň střídat své identity, zkoušet, co jim vyhovuje, vybírat si. Časopis Cosmopolitan roste s nimi, stojí na jejich straně, respektuje jejich jedinečnost a dokáže je inspirovat a povzbudit tak, aby žily život, který mají chuť lajknout,“ uvedla k novému konceptu Sabrina Karasová, šéfredaktorka titulu. ■

OSOBNÍ VOZY ZAMÍŘILY VSTŘÍC ZÁKAZNÍKŮM

Ze dne na den uzavřené showroomy, omezený provoz servisů, zákazníci doma v karanténě. Tak vypadal začátek března letošního roku. Pracovníci čerpací stanice, servisů a brzy nato i myčky zůstali po celou dobu v první linii a i přes omezené pracovní podmínky zvládli situaci s grácií. Za to jim patří velký dík.

I v těžkých chvílích na čerpačce přetrvával optimismus.

Během pár hodin musel tým čerpací stanice zajistit maximální rozsah služeb z jediného okénka. Nonstop provoz ani služby zásilkovny tím nebyly omezeny. „Následně jsme museli rychle upravit vnitřní prostory a sehnat ochranné prostředky, abychom zajistili maximální bezpečí a zároveň funkčnost provozu,“ popisuje situaci vedoucí čerpací stanice Helena Tičerová a dodává, že je hrdá na kolektiv, který umí pracovat s plným nasazením i v takových složitých podmínkách. Ochranné pomůcky a dezinfekce zaměstnanců i vozů se staly denní rutinou pro pracovníky servisů. „I přes karanténu jsme zaznamenali zájem o běžný servis i jarní servisní akce, kte-

ré v měsících březnu a dubnu každoročně probíhají,“ uvádí Marek Neubauer, vedoucí servisu Modřice. „Kontaktní místa ve vozu (volant, řadič páka...) jsme po přijetí obalili ochrannou fólií, po dokončení servisních prací prošel vůz kompletní dezinfekcí,“ dodává.

ZAPOJILI SE VŠICHNI

Plány, jak nezastavit prodej, začaly vznikat téměř okamžitě a zapojil se každý z týmu, abychom se dostali co nejlíže k zákazníkovi a zároveň dodržovali bezpečnostní pravidla.

Myšlenka online prodeje vozů se může zdát nesmyslná, ale v době karantény se ukázala jako funkční. Máte zájem o nový nebo ojetý vůz? Veškerou komunikaci a administrativu vyřídíme pomocí telefonu, e-mailu nebo ještě lépe videohovorem. Díky tomuto způsobu komunikace dochází k nejbližšímu možnému kontaktu mezi prodejcem a zákazníkem a současně také poptávaným vozem. Videoprohlídka vozu včetně komentáře není žádný problém. A po koupi přistavíme zákazníkovi vydesinfikovaný vůz až před dům.

V prodejně Škoda auto v Hustopečích začala vznikat série krátkých videí zaměřených na výbavu skladových vozů. „Když nemůže zákazník k nám, musíme my za ním,“ říká prodejkyňe Nikola Ryzá. ■

V zavřeném showroomu v Hustopečích začaly vznikat videoprohlídky vozů.

JEDNODUCHÝ VYNÁLEZ, KTERÝ SI OBLÍBIL CELÝ SVĚT

Wotan Forest se v loňském roce pochlubil ukázkou stylového posezení z europalet na veletrhu Job Expo.

AUTO LZE PŘES INTERNET VYBÍRAT UŽ LÉTA, TRAKTOR DNES UŽ TAKY

Společnost Agri CS zareagovala na současnou situaci a spustila na trhu se zemědělskou technikou v České republice ojedinělý on-line showroom. Z pohodlí domova tak mohou vybírat už i zemědělci. Téměř každý, kdo si dnes vybírá auto, se nejdříve podívá na internet, projde si technické parametry a koukne na nabídku skladových vozů u svého nejbližšího zástupce. Tento proces je v automotive sektoru již zcela běžný. Ale výběr traktoru na internetu? A s detailním popisem výbavy a reálnými fotografiemi daného typu? I to dnes už umíme a nastalá situace nás jen ujistila v tom, že nikomu se nechce zbytečně cestovat a že zkrátka i pro zemědělce je pohodlné se poohlédnout po novém traktoru z domova. „V oblasti prodeje zemědělské techniky jsme spustili na trhu ojedinělý projekt ON-LINE SHOWROOM Agri CS, který v době nouzových opatření způsobených šířením nemoci covid-19 umožnil zákazníkům výběr správného traktoru bezpečnou cestou“, vysvětluje význam tohoto projektu Ondřej Adamčík, z Agri CS.

Na první pohled jen pár prken a špalíků stlučených hřebíky. Podíváte-li se ale důkladněji, je to i šikovný prostředek, který usnadňuje převážení jakýchkoli výrobků. Řeč je o europaletách, kterých naše společnost Wotan Forest vyrobí ročně více než milion. V letošním roce navíc jejich nabídku rozšířila o další rozměrovou variantu.

KDE SE PRVNÍ EUROPALETY VZALY A PROČ JSOU PRO OBCHODNÍKY TAK ZAJÍMAVÉ?

Jméno vynálezce sice neznáme, ale ví se, že první europaletu si nechala v roce 1961 patentovat Mezinárodní železniční unie. Tato paleta byla standardizována pro železniční dopravu a její vynález uspořil při nakládání zboží více než deset procent času. V roce 1991 vzniklo proto v Německu sdružení licencovaných výrobců europalet pod názvem EPAL a o čtyři roky později začalo toto sdružení spravovat licence europalet a dohlížet nad kontrolou jejich kvality. Záhy na to se europalety rychle rozšířily jako šikovný prostředek, který usnadní převážení téměř jakýchkoli produktů, ať už od výrobce do skladu, či k obchodníkovi, prostě kamkoli. „Dnes palety EPAL využívá každá firma, jejíž zákazníci nechtějí vrátet prázdné palety dodavateli zboží nebo si zboží prodávat jednorázovou paletou. V našem portfoliu zákazníků najdeme pro-

to většinu odvětví – výrobce hraček, hygienických potřeb, chemických látek, potravin, léků, průmyslového zboží, outdoorového vybavení a mnoho dalších. Naši zákazníci palety využívají především na přepravu zboží,“ vysvětluje ředitel provozu Horka ve společnosti Wotan Forest Ing. Karel Ježek, Ph.D. Počátkem dubna získal provoz Horka jako jedna ze tří společností v Čechách licenci na výrobu palet s obchodním označením EPAL 3 (pozn. výjimečné jsou atypickým rozměrem 1200 x 1000 mm).

EUROPALETY JSOU „EKO“

Vratné palety (pozn. pro obchodníky známé pod označením *Epal* a *UIC*) mají i řadu dalších výhod. Jsou velmi ekologické, protože se používají opakovaně a nemusí se vracet na místo, kde je zákazník využil k přepravě zboží. Navíc jsou vyrobené z obnovitelného materiálu a lze je na konci jejich životnosti použít například k výrobě dřevotřísek, OSB desek nebo kostek do palet. ■

GRILUJTE MODERNĚ A JEDNODUŠE

Grilování je pro mnohé symbolem léta, rodinné a přátelské atmosféry a pro některé dokonce opravdovou vášní. Grilovat můžete u domu na zahradě, ale i na terase v panelovém domě. I proto je grilování tolik rozšířenou a oblíbenou letní aktivitou.

Grilování obvykle předchází náročná příprava – nákup surovin, příprava příloh, prostření stolu, a co je nejdůležitější – naložení masa. My jsme se rozhodli tuto zodpovědnost převzít za vás. S našimi marinovanými produkty vaše starost o dobře naložené maso končí už při nákupu.

Nakládání masa do marinády doma nese například i rizika spojená s výběrem vhodného koření. U stolu se často sejdou strávníci s rozmanitými chutěmi. Není snadné trefit se do vkusu každého z nich. I pro tento případ je vhodné zvolit hotové marinované výrobky, které jsou v nabídce prodejen v několika typech marinád. Vybrat si můžete i z různých druhů kuřecích dílů, typů a velikostí balení.

TIPY NA GRILOVÁNÍ

Maso pokládejte pouze na očistěný a rozpálený rošt potřený olejem. Díky tomu se na grilu nepřichytí.

Do masa během grilování příliš nepíchejte ani neřežte. Ztratilo by svou šťavnatost. Až bude maso podle vašich představ, nechte ho ještě 3 minuty odpočinout pod alobalem. Bude křehké a šťavnaté.

Pořídte si teploměr na potraviny a poznáte snadno, kdy je maso hotové.

NOVINKY NA GRIL!

Pro letošní grilovačku jsme pro vás připravili novinky! Křídla jsou plně tepelně upravená a po chvíli na grilu získají křupavou kůrku. Díky rychlé přípravě jsou plnohodnotnou náhradou za chutný předkrm. Masité části křídel jsou připraveny ve dvou zajímavých chuťových variantách: sladko-pikantní Sweet Chilli a se směsí koření Brazil. Křídla jsou balena v praktických 500g sáčcích.

ŠŤAVNATÝ A PROPEČENÝ PRSNÍ ŘÍZEK!

Kuřecí maso je vhodné jak pro začínající kuchaře, tak pro zkušené gurmány. Hodí se pro všední grilování, ale i pro honosnější zahradní oslavy. Marinované kuřecí maso by tedy rozhodně nemělo chybět na vašem nákupním seznamu.

Ale ani grilování kuřecího masa nemusí jít každému kulináři podle jeho představ. Kvůli nerovnoměrné výšce prsního řízku není snadným úkolem prso rovnoměrně propečt. Letos ale uvádíme na trh novinku! Všechny prsní řízky na gril jsou nově podélně rozříznuty. Maso se tak rychleji a snadněji rovnoměrně propeče. Díky stejné síle řízku po celé délce získáte během chvilky šťavnatý, propečený a dokonale dochucený kuřecí plátek.

Vyberte si z naší široké škály výrobků právě uvedených na trh a grilujte bez starostí! ■

PRÍBAL KORENIA ZLATÉ KURČA

NOVINKA
PRODUKTY
S PRÍBALOM KORENIA
ZLATÉ KURČA
GRIL SEZÓNY

Novinkou topolčianskej firmy je darček pre každého milovníka grilovania. Hyza pridá k obľúbeným kuracím dielom zdarma „korenie Zlaté kurča“.

Spotrebiteľia ho nájdu v čerstvých horných a dolných kuracích stehnách bez kosti v rodinnom balení na tácke a v kuracích stehnách bez kosti s kožou v rodinnom balení v miske s ochrannou atmosférou. Grilovacia novinka ušetrí cenný čas. Výrobok stačí uložiť do zapiekanej misy alebo na grilovaciu tácku, posypať príbaleným chutným korením a upiecť tradičným spôsobom. Korenie dodá kuraciemu mäsu jedinečnú chuť. Ak zákazník zostane korenie navyše, nie je nič jednoduchšie ako ho použiť na celé kurča, pekne ho do zlatista ugrilovať.

JE PŠENIČNÝ LEPEK ZLÝ?

„To je téma, o kterém se diskutuje nejenom v odborných, tj. výživových a zdravotních kruzích. Jak známo, lepek je bílkovina přítomná ve všech obilovinách, které nenesou označení bezlepkové,“ říká Ivan Mach, CSC., zakladatel a prezident Aliance výživových poradců ČR.

Z tohoto hlediska je vlastně obilí „supertravinou“, protože kromě bílkovin obsahuje i komplexní sacharidy (škrob), nenasycené tuky, vlákninu a důležité vitamíny, minerální a antioxidantní barviva – fytoflavonoidy. I laici vědí, že bílkovin, po nichž se tzv. netloustne, ve stravě není nikdy dost. Zvláště když se k tomu dostatečně pohybujeme, a tím zatěžujeme kosterní a svalový aparát, který potom po bílkovinách „volá“ jako po stavebním „materiálu“ k regeneraci pohybovým zatížených svalů a kostí. Jestliže obilí při technologickém zpracování, to znamená mletí, zadělávání těsta, kynutí a pečení, těchto cenných složek neztratíme nebo výrazně nezměníme jejich přírodou nastavené poměry, máme vyhráno. A kvalitní, dobře vykynuté, čerstvé celozrnné pečivo by mělo zůstat součástí zdravého jídelníčku moderního člověka, který nerezignoval na tělesnou aktivitu. Proč se však lepek na tomto seznamu samých pro zdraví přínosných složek obilí stal tak trochu černou ovčí?

ZDRAVÉMU ČLOVĚKU LEPEK NEVADÍ

Nabízí se odpověď, že je to tím, že se asi 3 % z nás potýká s alergií na lepek – nejsnázeji ho, protože nemají enzymatickou výbavu k jeho rozštěpení a stravení. Rozhodně je však chybná úvaha, že prevence obávané, i když řídké se vyskytující celiakie spočívá v tom, že ze stravy vyloučíme obiloviny s lepem. Spíše naopak, když si zdravý člověk na lepek ve stravě odvykne, může mít později při setkání s ním v jakémkoliv jídle trávicí potíže. To platí i o jiných potravinách, například když přestaneme zcela pít mléko, sníží se aktivita enzymů podporujících jeho trávení a mléko přestane ve stravě tolerovat. Podobně je to i se zeleninou a luštěninami.

ZÁKLADEM JE PESTRÁ STRAVA

Problém tkví v něčem jiném – v nekomplexnosti naší stravy, zejména obilovin. Lepků je totiž tolik typů, kolik je obilovin, každý lepek má trochu jiné složení. Dokonce je známo, že i část celiaků docela dobře snáší ovesnou bílkovinu. Když z neznalosti a navzdory stále se rozšiřující nabídce pečiva z jiných druhů obilovin a jejich směsí (např. žita) konzumujeme pouze pšeničné pečivo, tento stereotyp, jako ostatně i jiné stereotypy, při nichž ve stravování přicházíme o jedinečnou pestrost, může naši trávicí soustavu začít poškozovat. Tajemství tolerance k bílkovinám totiž spočívá v tom, že jejich dodávka do organismu má být komplexní a obsahovat celou paletu rostlinných i živočišných zdrojů bílkovin. Jen tehdy, když toho docílíme, považujeme takovou stravu za vyváženou, komplexní a plnohodnotnou, což se samozřejmě týká i výběru pečiva. Říkáme, že takto uspořádaná nestereotypní a pestrá strava má pro nás vysokou biologickou hodnotu, kterou dokonce odborníci vyjadřují různými indexy.

ZÁKAZNÍK PENAMU SI MŮŽE VYBRAT

Na rovinu – nemůžeme chtít po vžitém stereotypu „pšeničný chleba se salámem“ nebo „párek v pšeničném rohlíku“, aby byl plnohodnotný, pokud jde o pestrost, tedy nabídku kvalitních bílkovin! Na vině je tedy stereotyp, který nás může opravdu dostat do situace, kdy nám přemíra pšeničného pečiva začíná vadit, a my se začneme potýkat s trávicími potížemi nebo s tloušťnutím, protože se vlastně stále „dojídáme“ rychlými sacharidy z neplnohodnotného, tj. bílého pečiva, a k tomu se nehýbeme natolik, abychom nadbytečnou energii z nich využili a spálili. Dnes si zákazník Penamu může vybrat. V nabídce je pečivo ze špaldy, žita i to přímo bezlepkové. Pod značkou Vitacelia se začíná objevovat v řetězcích a jeho cílem je nabídnout alternativu pro každého, kdo musí dodržovat bezlepkovou dietu nebo vyznává tento styl stravování. ■

Tatra
ZMRZKA

TATRA ZMRZKA A LEDOVÁ TŘÍŠŤ NOVINKY PRO ROK 2020

Léto je tu a s ním i vaše oblíbená zmrzka od Tatry. Tatra Zmrzka je na trhu už osm let a za tuto krátkou dobu si získala mnoho spokojených zákazníků, a to nejen díky skvělé chuti a kvalitě, ale také díky širokému portfoliu.

K výrobě zmrzlin používáme pouze kvalitní suroviny, mléko od českých farmářů, přírodní barviva a aroma. Pro rok 2020 jsme pro vás připravili hned několik novinek. Mléčná čokoláda, Tropický sen, Arktik s kousky kokosu a Lískový oříšek s kousky oříšků, to jsou nové příchutě zmrzlin na mléčném základu, které stojí za to ochutnat. Vyzkoušet můžete celkem 28 různých variant mléčných zmrzlin. Nejoblíbenější příchutí zůstává bezkonkurenčně vanilková zmrzlina. Výborně však chutná také Čokoláda, Jahoda nebo Malina. Z netradičních příchutí skvěle chutná Višeň, Arktik s kokosovou příchutí, Černý rybíz, Borůvka nebo Mango. V našem portfoliu můžete také nalézt ledové tříště. Tady jsme vsadili na novou osvěžující příchut' Melounu. Zařadila se tak k dalším sedmi příchutím,

kteří již úspěšně nabízíme na trhu. Rozhodli jsme se vylepšit recepturu vodových zmrzlin. Příchutě Jahoda, Černý rybíz, Malina a Meruňka jsme obohatili o vyšší podíl ovocné složky, která celkově zvýraznila jejich chuť. Musíme také zmínit speciální sypkou směs Frappé, ze které si při správném poměru připravíte ledovou tříšť nebo osvěžující ledovou kávu.

Jsmo potěšeni, že Tatra Zmrzka chutná a našla si své místo u spotřebitelů. Největší odměnou jsou pro nás spokojení zákazníci, kteří se rádi vrací na místa, kde se točí Tatra Zmrzka. Pokud patříte k těm, kteří ještě z jakéhokoli důvodu nestihli naši zmrzku ochutnat, zastavte se u stánku s logem Tatra Zmrzka a zpřijemněte si svůj den.

Na různých akcích, jako jsou dětské dny, polní dny, sportovní dny, festivaly apod., můžete také potkat naši pojízdnou prodejnu. Pokud chcete mít Tatra Zmrzku i na vaší akci, stačí nás kontaktovat. ■

Více informací o Tatra Zmrzce najdete na webových stránkách www.tatra-zmrzka.cz.

Pro rychlý a kvalitní výsledek je zapotřebí zavedená obsluha skeneru, kterou tvoří zkušený a sebraný tým odborníků.

Příklad naskenovaného 3D model mostu v areálu DEZA a.s. ve Valašském Meziříčí. Takto vysoce přesný model můžete využít také pro další projekční práce a rekonstrukce.

ABY OCELOVÉ KONSTRUKCE DLOUHO SLOUŽILY

Kontrola a údržba ocelových konstrukcí pozemních a inženýrských staveb patří mezi povinnosti majitelů takových objektů. V Centroprojektu vám s tím pomůžeme – podívejte se jak.

'OCELOVKU' MÁM, TAK CO TEĎ?

Prohlídky musí provádět osoba s příslušným oborem autorizace dle stavebního zákona, tj. osoba autorizovaná v oboru mosty a inženýrské konstrukce nebo statika a dynamika staveb.

Dokladem o údržbě jsou periodické prohlídky dle ČSN 73 2604 „Ocelové konstrukce – Kontrola a údržba ocelových konstrukcí pozemních a inženýrských staveb“. Tyto prohlídky může provádět pouze autorizovaná osoba v intervalech stanovených touto normou, stejná osoba pak vydává potřebné potvrzení. Kontrolu a údržbu ocelových konstrukcí pozemních a inženýrských staveb řeší platný stavební zákon 183/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

PROČ MÁM PROVÁDĚT TAKOVÉ PROHLÍDKY?

Častým motivem přesného zaměření stojícího objektu je získání přesných podkladů např. pro přípravu plánované rekonstrukce potrubních mostů uvnitř areálů. Zásadní podnět je také spoluzodpovědnost majitele konstrukce v případě zanedbání údržby za případné škody.

ZAJISTÍME KOMPLETNÍ SERVIS

V Centroprojektu vám jako renomovaná projekčně-inženýrská společnost zajistíme kompletní kontrolu a údržbu ocelových konstrukcí pozemních a inženýrských staveb včetně zpracování náhradní dokumentace. ■

NABÍZÍME KOMPLETNÍ SERVIS

Zaměření stávající konstrukce pomocí moderních technologií (3D skenování) nebo tradičními metodami vždy s důrazem na kvalitu a cenu

Vytvoření výkresů stávající konstrukce
Posouzení stávající konstrukce
Případné navržení opravy stávající konstrukce

Vytvoření náhradní dokumentace dle požadavku normy ČSN 73 2604

CENTROPROJEKT GROUP A.S.
www.centroprojekt.cz/prohlidka-konstrukci

PROBERME VAŠE KONSTRUKCE A MOSTY

Ing. JAN MIČOLA
ředitel divize Projekční
a inženýrsko-dodavatelská činnost
tel: +420 573 038 434
e-mail: micola@centroprojekt.cz

PERSONALISTKA S DUŠÍ BÁSNÍŘKY A SPISOVATELKY

Rodiče ji pojmenovali Vita Viktorivna Korniienko. První dvě jména dostala proto, aby měla v životě štěstí. A zdá se, že sudičky přání rodičů vyslyšely. Její práce v Synthesii je přesně taková, jakou si vysnila a daří se jí i v její soukromé spisovatelské dráze. Aktuálně dokončuje historický román o své babičce a má rozepsané další dvě knihy. O čem její knihy budou, jaké byly její pracovní začátky a co bývá pro cizince v Čechách nejtěžší?

Je Vita na Ukrajině běžné dívčí jméno?

Úplně ne. Mám mladé rodiče a ti obvykle hledají pro své první dítě něčím zajímavé jméno. Vita znamená v překladu z latiny život. Můj otec se jmenuje Viktor a jeho jméno zase značí vítězství. A jelikož je u nás běžné mít jména dvě, dostávají děti i jména svých tatínek. Obě moje jména se tak dají přeložit jako život vítěze. Rodiče mi je dali, abych měla v životě štěstí.

To je hezký příběh. Doprovázeli vás rodiče i při Vaší cestě do Čech?

Když na Ukrajině začala komplikovaná situace, byla jsem už dospělá a žila jsem s manželem. Společně jsme hledali, kam se přestěhovat, protože se oba domluvíme více cizími jazyky. Zpočátku byla hlavním důvodem práce, ale po čase jsme zjistili, že se nám v Čechách moc líbí a že bychom tu chtěli bydlet.

Jaké byly pro vás s manželem pracovní začátky?

Oba máme vysokoškolské vzdělání. Já jsem dokonce vystudovala tři vysoké školy. Věděli jsme ale, že budeme muset začínat úplně

od píky a pracovat jako dělníci. Manžel se poohlížel po chemickém průmyslu, protože v podobném oboru pracoval už v minulosti. Když se dozvěděl, že v Synthesii hledají dělníky, nabídku přijal a byl moc rád, že může do Čech pozvat i mě.

Nastoupila jste také do Synthesie?

Ano, začala jsem pracovat jako operátorka v chemické výrobě. Prvních osm měsíců jsem se intenzivně učila česky. První měsíc přímo v Synthesii a poté v Centru na podporu cizinců. Čeština je pro mě hodně důležitá i dnes, a proto jsem moc ráda, že se mohu každý den zlepšovat díky týmu, se kterým dnes pracuji.

Jak jste se za dobu své kariéry v Synthesii posunula?

Měla jsem velké štěstí. Náhodou jsem zahlédla nabídku, že Synthesia shání personalistku. A jelikož se jednalo o pozici, která má kromě nábory i na starosti péči o zahraniční pracovníky, jak o nové uchazeče o práci, tak o stávající zaměstnance, přihlásila jsem se do výběrového řízení a nakonec byla vybrána. Aktuálně se podílím na vyhledávání a nábory všech nových

kolegů včetně uchazečů z České republiky. Pravidelně proto například pročítám životopisy zájemců o práci a ty nevhodnější posílám vedoucím, pro které mají nejlepší z nich pracovat. Novinkou je práce se sociálními sítěmi. Pečuji o firemní LinkedIn, Instagram i Twitter. A jako personalistka se musím velmi dobře orientovat i v legislativě. V české legislativě se neustále vzdělávám.

Byla tahle práce Váš profesní sen?

Dá se to tak říct. Jsem naprosto spokojená a jsem moc ráda za to, co dělám.

Jedním z vašich talentů, kterým se věnujete ve volném čase, je literární tvorba. Máte tenhle dar už tzv. od narození?

To nevím, ale už asi od 12 let píšu básničky. Dvě knihy básní se mi už dokonce podařilo i vydat a aktuálně pracuji v ukrajinštině a ruštině na dalším svazku. Kromě toho mám rozepsaný také historický román a knihu o lidech, kteří se přistěhovali z rodné země do zahraničí. Půjde z velké části o autobiografii, ale využívám také příběhy svých známých a kamarádů z Ukrajiny, kteří dnes bydlí ve Španělsku, Švédsku nebo v Polsku, a všichni mi vypráví, jak se mají, jak se jim v nových zemích žije a co všechno museli udělat proto, aby v nich byli spokojeni. Tuhle knihu píšu pro všechny, kteří by se chtěli přestěhovat do jiné země, a pro všechny, kteří by chtěli pochopit, jak se cítí cizinci v zemi, do níž se přestěhovali. Ne každý to zvládá, a řada, z nich se proto dostává do depresí. Knihu píšu v ruštině, ale moc bych chtěla, aby byla přeložená i do češtiny.

Co je pro cizince v nové zemi nejtěžší?

Nechtěl jsem cítit jako cizinci. Vím to, protože hodně komunikuji s Ukrajinci a jejich největší strach je to, aby se jejich děti nebo partneři necítili jako cizí lidé a místní lidé je nevnímali jako problém. Nechtěl jsem, aby na jejich děti lidi ukazovali ve škole nebo ve školce prstem a říkali si, co tady děláš?

Vraťme se ještě k vašemu koníčku.

Zmiňovala jste, že kromě básniček a částečně autobiografické knihy píšete i historický román. O čem bude?

O mé babičce, která strávila část svého života ve druhé světové válce. Když jí bylo 13, poslali ji samotnou do Německa, kde musela tvrdě pracovat na poli. Vždycky, když jsem jí dávala číst svoje básničky, říkala mi, že by si moc přála, aby nikoho takový osud nepotkal, ale že by zároveň chtěla, aby si o jejím příběhu přečetlo co nejvíce lidí. Snad se mi její sen podaří splnit. ■

NEJLEPŠÍ HRANOLKY NA SVĚTĚ? PEČENÉ NEBO SMAŽENÉ NA ŘEPKOVÉM OLEJI!

Odborníci se shodují, že pokud chcete dozlatova připravené hranolky, tak nejlépe na oleji. Hned z několika důvodů je nejlepší volbou olej řepkový. Dobře snáší tepelnou úpravu, při správném použití se nepřipaluje a pokrmům dodává jemný oříškový nádech. Řepkový olej má krásnou barvu a díky své neutrální chuti zvýrazňuje aroma ostatních přísad v jídle. Navíc pomáhá řešit nedostatek příjmu prospěšných omega 3 mastných kyselin. Vyzkoušejte ho nejen při smažení oblíbených hranolek, ale třeba i v menu pro celou rodinu.

ŘEPKOVÝ OLEJ
OBSAHUJE
VITAMÍN E

PEČENÉ BRAMBOROVÉ LUPÍNKY S DIPEM Z MEDVĚDÍHO ČESNEKU

INGREDIENCE 4 PORCE

Bramborové lupínky 5 velkých brambor, řepkový olej, mořská sůl, koření dle chuti (paprika, pepř, česnek apod.)
Dip 100 g zakysané smetany, 10 g medvědího česneku, řepkový olej, Sůl, pepř

POSTUP

Bramborové lupínky Troubu rozehřejeme na 200 stupňů Celsia. Brambory neloupeme, proto je nutné je dobře omýt. Nakrájíme je na silnější plátky, které pokládáme do studené vody, abychom je zbavili zbytečného škrobu. Propláchneme je, osušíme, potřeme řepkovým olejem a osolíme. Pokládáme je na plech s připraveným pečicím papírem. Po 20 minutách okořeníme a pečeme dozlatova dalších 10 minut. Po pečení se brambory scvrknou, proto doporučujeme krájet na větší plátky.

Dip Zakysanou smetanu dáme do misky, přidáme nasekaný medvědí česnek, řepkový olej, sůl, pepř a rozmícháme.

ČOKOLÁDOVÁ BÁBOVKA S KEŠU OŘECHY

INGREDIENCE 200 g kešu oříšků, 90 g instantního kakaa, 200 g polohrubé mouky, 1 prášek do pečiva, 5 vajec, 250 g krupicového cukru, 2 špetky soli, 200 ml řepkového oleje, 200 ml pomerančového džusu

POSTUP Troubu předehřejeme na 175 °C. Bábovkovou formu vymažeme tukem. Kešu ořechy opražíme na pánvi bez tuku, vychladíme a najemno rozemeleme. Kakao smícháme s ořechy, moukou a práškem do pečiva. Vejce šleháme alespoň 5 minut s cukrem a solí do pěny, pak přimícháme řepkový olej. Do směsi kakaa, oříšků a mouky pozvolna vmícháme pomerančový džus. Všechny ingredience spojíme dohromady, výsledné těsto nalijeme do formy a pečeme 60 minut – v polovině doby pečení snížíme teplotu na 150 °C. Po vychladnutí formy moučník vyklopíme.

BRAMBOROVÝ KRÉM S PETRŽELOVÝM OLEJEM

INGREDIENCE 4 PORCE

Polévka 1 kg brambor, 1 cibule, 1 stroužek česneku, 100 g celeru, 4 lžíce řepkového oleje, 100 ml bílého vína, 1 l kuřecího nebo zeleninového vývaru, 1 bobkový list, sůl, kajenský pepř, chilli paprika, 200 ml smetany, 50 g studeného másla
Petrželový olej 1 svazek petržele, 150 ml řepkového oleje.

POSTUP

Ve vysoké nádobě rozmixujeme řepkový olej spolu s čistými a osušenými lístky petržele.

Polévka Brambory, cibuli, česnek a celer oloupeme a nakrájíme na velmi jemné kosíky. Na pánvi rozehřejeme řepkový olej. Zeleninu a brambory na něm podusíme, podlijeme vínem a vývarem, přidáme bobkový list, pod pokličkou vaříme 30 minut. Pak vyjmeme koření, rozmixujeme polévku tyčovým mixérem, přidáme smetanu, sůl a kajenský pepř dle chuti. Následně přidáme také studené máslo a promícháme. Pak už jen ozdobíme petrželovým olejem, a kdo chce, navíc může polévku ještě vylepšit pečenými chlebovými chipsy.

ŠPAGETY S RUKOLOVÝM PESTEM, PINIEMI A PARMAZÁNEM

INGREDIENCE 4 PORCE

Pesto 100 g rukoly, 100 g parmezánu, 200 ml řepkového oleje, 20 g pražených piniových oříšků, sůl a pepř, 1 stroužek česneku.

POSTUP

Pesto Do vysoké nádoby nalijeme 200 ml řepkového oleje, přidáme rukolu, stroužek česneku, 10 g piniových oříšků, 80 g parmezánu a řádně rozmixujeme. Poté dochutíme solí a pepřem.

Špagety Do vysoké nádoby s vroucí osolenou vodou vložíme špagety, vaříme al dente a scedíme. Na pánvi si zahřejeme pesto a špagety k němu přidáme. Pečlivě promícháme, aby se nám těstoviny s pestem propojily. Hotové špagety podáváme s parmezánem, rukolou a praženými piniemi.

Ochutnejte nový ŠPALDOVÝ celozrnný chléb

WWW.PENAM.CZ

Fit den

ŠŤAVNATÉ VEPŘOVÉ MASOŠPEJLE

NÁVYKOVÁ OKOUSÁVAČKA
OD KRÁLE GRILU

Láďa Grileman

**MASO
ŠPEJLE**
DO KŘUPAVA
TO BYCH SI DAL

NAJEMNO MLETÉ Z VYBRANÝCH KVALITNÍCH ČÁSTÍ
VEPŘOVÉHO MASA. TO JSOU VYTUNĚNÉ MASOŠPEJLE
PRO MISTRY GRILU, KTERÍ KAŽDOU GRIL PÁRTY
SPOUŠTÍ FAKT VELKOLEPĚ. *Láďa Grileman*

*Jaká
malá*

